TUNTURILATU

ERÄVAELLUKSEN SM-KILPAILU 1994

LAPINKÄVIJÄN LEHTI ● JULKAISIJA TUNTURILATU RY ● N:o 1/1994

Avdsegasoaivilta etelään.

Kuva: Kyösti Lamminjoki

Puheenjohtajan tähdenvälit

Aloitamme tämän Tunturiladun 48. toimintakauden mm. työttömyyden varjostaessa monen tunturilatulaisenkin elämänolosuhteita. Toivon, että Tunturiladun retkeilyhenkinen toiminta pystyisi omalta osaltaan lievittämään näiden muutosten meissä aikaansaamaa väsymystä ja mielipahaa.

☆

Vihttalaiset totesivat viime lokakuun alussa Vaasassa meille, että tervetuloa Suomen aurinkoisimpaan kaupunkiin.

Sää olikin mitä mainioin koko ajan ja ennenkaikkea isäntämme loivat järjestelyillään sävy sävyyn sen kanssa lämpimän ja aurinkoisen tunnelman tilaisuuteemme,

Lämpimät kiitokseni sekä teille vihttalaiset onnistuneista syyskokous- ja susiaisjärjestelyistä että teille läsnäolleet tunturilatulaiset miellyttävästä mukanaolosta.

☆

Tämän toimintavuotemme suuritöisin tehtävä tulee olemaan erävaelluksen SM-kilpailun järjestäminen. Sen ajankohtahan on aikaistettu niin, että kilpailu pidetään 1.–4.9. 1994.

Toisaalla tässä lehdessä on enemmän tietoa järjestelyistä ja ilmoittautumisohje eri tehtäviin.

Uskon, että tunturilatulaisen talkoohengen voimin saamme viedyksi läpi tämän Suomen Ladun XXV erävaelluksen SM-kilpailun.

☆

Viime kesänä olimme porukalla Suomen Ladun leiripäivillä. Ja niin menemme myös ensi kesänä. Ottakaapa kerhoista yhteyttä minuun, niin ideoimme miten esiinnymme edustavalla tavalla. Kerhojen nimikyltithän ovat jo valmiina.

☆

Tunturisusijärjestelmän sääntöuudistusta valmistelee tällä hetkellä työryhmä, joka Susivaliokunnan kannanoton, kerhoilta pyydettyjen lausuntojen ja viime syyskokouksen evästysten pohjalta laatii esityksen johtokunnalle, joka käsiteltyään sen, esittää asian kevätkokouksen päätettäväksi.

Viime syksyn susien kokouksessa jäseniä kiinnosti Ikäsuden arvoon kutsumisperusteet. Tiedusteltiin mm, tätä arvoa koskevasta jäsenten "jonotuslistasta"

Se on olemassa, eikä se ole salainenkaan. Siihen kirjataan jäseniltä, jäsenryhmiltä ja kerhoilta tulleet perustellut esitykset Ikäsuden arvoon kutsuttavista henkilöistä ja tätä muistiota johtokunta käyttää tukenaan käsitellessään asiaa.

Järjestötoimikunta tulee kehittämään ja valmistelemaan Tunturiladun palkitsemisjärjestelmää. Sillä pyritään selkiyttämään huomionosoitusten myöntämisperusteita.

☆

Kämppäneuvos Pekka Huttunen luovutti 31.12. kello 24.00 tehtävänsä seuraajalleen. Pekan yli parikymmenvuotisen työn jälki näkyy viihtyisyytenä tukikohdissamme Lapissa.

PEKKA – parhaat kiitoksemme Sinulle vuosikausien uurastuksestasi Tunturiladun hyväksi.

☆

Tunturilatulaiset – hyvää ja antoisaa retkeilyvuotta teille jokaiselle harrastuksemme parissa.

Kyösti Lamminjoki

TUNTURILATU RY

JOHTOKUNTA

Kyösti Lamminjoki, puheenjoht. Graniittitie 15 as 21, 00710 HELSINKI, p.k. 90-376 845

Esko Aalto, pj. järjestötoimik. Ukkokuja 1 A 2, 78500 VARKAUS, p.k. 972-130 32

Terttu Civil, pj. koulutustoimik., Papink. 18 A 4, 33200 TAMPERE, p.k. 931-214 007

Irma Hulkkonen, kerhotoiminta, Ruokkeentie 324, 40220 KESKIPALOKKA, p.k. 941-311 0790, p.k. 949-643 478

Eero Hämäläinen, varapj. kansainväliset asiat, Väinämöisenk. 29 B 17, 00100 HELSINKI, p.k. 90-498 741

Marjut Nummela, nuorisoasiat, Pinolaaksonkatu 10 G, 60320 SEINÄJOKI, p.k. 964-4238183, p.t. 964-419 8111

Tapani Paavola, erä-SM kilpailun huoltopäällikkö, Kupittaank. 56, 20700 TURKU, p.k. 921-517 982

Raili Partanen, pj. retkitoimikunta, Taivaanpankont. 21 D, 70200 KUOPIO, p.k. 971-282 4427

Raimo Rautjärvi, kämppätoimikunta, Kapearaitti 7, 75530 NURMES, p.k. 976-622 80

TOIMIHENKILÖT

Antti Karlin, toimitussiht. Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k. 922-344 18

Marita Maula, sihteeri, Ylipalontie 1 D, 00670 HELSINKI, p.k. 90-743 246

Eila Vilen, jäsensiht. Forsbackant. 8, 01760 VANTAA, p.k. 90-897 237

Oili Virtanen, rahastonhoit. Laajavuorenrinne 3 A 7, 01620 VANTAA, p.k. 90-891 732

KIINTEISTÖT

Susikyrö Enontekiö / Susi-Talas Inari / Susi-Kiisa Utsjoki, Kärrikaltio, Inkoo (Kavtsin hallinnassa). Rakennuspäällikkö Seppo Björkengren, Partaharjuntie 60, 76100 Pieksämäki, pk 958-420083

SUSIVALIOKUNTA

Pj. Väinö Martikainen, Atomikatu 5 A 3, 33720 Tampere, pk. 931-184148. Jäsenet: Marita Maula (siht.), Antti Nikula, Salli Oikari, Reijo Pasanen ja Veikko Tyrväinen.

TUNTURIKERHOT

OKTA (1) Kajaani
Pj.—, siht. Anja Mustonen, Erätie 20 as 15, 87200 Kajaani pk. 986-27946

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki
Pj. Juhani Harju, siht. Maija-Leena Salmi, Viertolankatu 19, 05800 Hyvinkää, pk. 914-414 494.

KOLBMA (3) Tampere
Pj. Terttu Civil, siht. Lassi Lindell, Mustalahdenk. 13 C 42, 33210 Tampere, pk 931-233 253.

NJEALLJE (4) Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus
Pj. Esko Aalto, siht. Ritva Kylliäinen, Koskik. 10, 50100 Mikkeli pk. 955-164976

VIHTTA (5) Vaasa
Pj. Markku Luomala, siht. Pirkko Westergård, Kasarminkatu 21 A, 65100 Vaasa pk. 961-178 058

KUHTTA (6) Helsinki, Vartiokylä
Pj. Esa Huttunen, siht. Marja-Terttu Hakkarainen, Kastelholmantie 1 C 19, 00900 Helsinki pk. 90-331602

TSIETSA (7) Iisalmi
Pj. Raili Partanen, pk. 971-2824 427, siht. Kaisa Oksanen, Kuivaniemi, 72100 Karttula, pk. 971-531368

KAVTSI (8) Helsinki
Pj. Jorma Alapuranen, siht. Hannu Maula, Ylipalontie 1 D, 00670 Helsinki pk. 90-743246

OVTSI (9) Jyväskylä
Pj. Lauri Kuukkanen, siht. Aulikki Kuukkanen, Sarakuja 1, 41340 Laukaa pk. 941-831285.

LOGI (10) Turku
Pj. Marja-Liisa Kramsu, siht. Irma Spelman, Sommarinvuorentie 6, 21240 Askainen, pk. 921-712539.

ALPPAS (11) Hämeenlinna
Pj. Pentti Raivo, siht. Marja-Liisa Mäki, Matti Alangontie 5 B 15, 13130 Hämeenlinna, pk 917-6759061.

KUMPE (12) Pohjois-Karjala
Pj. Reijo Pasanen, siht. Niilo Sipponen, Heikkiläntie 1, 83900 Juuka, pk 976-472028

KUOVZA (13) Kymenlaakso.
Pj. Anja Huhtala, siht. Sirkku Kanervio, Äijänk. 4 A 6, 48700 Kyminlinna, pk. 952-64950.

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

Kuokten kuulumisia

Kun saimme haltuumme Tunturiladun koulutusvaliokunnan noin vuoden mittaisen työrupeaman tuloksen eräretkeilyn peruskurssin ja maasto-osan materiaalin, halusimme järjestää kyseisen kurssin. Otimme yhteyttä Hyvinkään Latuun ja päätimme yhteisvoimin toteuttaa sen.

Peruskurssi viikonloppu pidettiin Hyvinkään Ladun majalla Usmissa huhtikuussa ja maasto-osan viikonloppu toukokuussa Hirvijärvellä kaupungin ulkoilualueella. Kurssin vahvuus oli 15 henk. Kurssilaiset olivat Kuokten ja Ladun jäseniä ja lisäksi oli Tampereelta, Uudestakaupungista ja Rajamäeltä osanottajia mukana. Ikärakenne koululaisesta neuvokseen.

Kurssin toteuttaminen vaati vetäjiltä paljon suunnittelua ja tiivistä paneutumista asiaan. Kului useita työtunteja ennenkuin kaikki oli valmista. Kurssin vetäjät löytyivät Kuokten ja Hyvinkään Ladun jäsenistä ja suunnistusapua saimme Hyvinkään Rastilta.

Kurssiohjelma oli aikaansa nähden todella tiivis, joten eri asioihin ei voitu kovin yksityiskohtaisesti perehtyä. Kurssilaisille jaettu kurssimateriaali sisälsi jokaisen luentoaiheen ja oli hyvin monipuolista ja tietopitoista. Peruskurssin jälkeen kurssilaisilla oli mahdollisuus tutustua aineistoon kotona ennen maasto-osaa. Näin saatuja oppeja toteutettiin sitten käytännössä harjoitellen maasto-osan aikana.

Valmiin kurssimateriaalin lisäksi hankin kullekin kurssilaiselle ison kassillisen "lisätietoa" Vesi- ja ympäristöministeriöltä, Maanmittauskonttorin kartanmyynnistä, Metsähallitukselta y.m. Kaikki olivat todella tyytyväisiä materiaalin ja tiedon suhteen.

Oli ilolla todettava, että jo peruskurssin alussa ryhmiin jako tapahtui harkitusti ja onnistui hyvin. Porukka jaettiin neljään ryhmään: Porot, Nutukkaat, Kuukkelit ja Kuksat ja ryhmät muodostettiin toinen toisilleen tuntemattomista ja vieraista henkilöistä. Näin syntyi uusia tuttavuuksia ja asia parani vielä maasto-osan aikana, kun ruokaryhmien jako tehtiin samalla tavalla.

Toukokuussa pidetyn maasto-osan aikana ilmat olivat parhaat mahdolliset. Silloin oli kesä. Juuri lehteen puhjenneet puut ja kasvit, lintujen runsaus ja niiden laulanta loivat kurssille parhaat mahdolliset puitteet. Maasto-osa aloitettiin perjantaina parisuunnistuksella kurssipaikalle, lauantaina oli harjoitusvaellus, illalla etsintäoperaatio eksyneen pelastamiseksi ja tietysti päivän lopuksi tuijotimme tuleen nuotiolla, lauloimme, paistoimme makkaraa ja kertasimme päivän tapahtumia.

Maasto-osalla kurssilaiset esittivät heille peruskurssilla jaettuja ennakkotehtäviä ja havaittiin, että asioihin oli paneuduttu ja esitykset valmistettu huolella. Sunnuntaina aamupäivän opintojen jälkeen kurssilaiset suorittivat paluuvaelluksen Ladun majalle, jossa kurssi päättyi todistusten jakoon ja lähtökahviin.

Kurssin kritiikki ja arvostelu oli yllättävän positiivista. Palautekaavakkeista ilmeni, että kurssi sai hyvän yleisarvosanan ja että osallistujat olivat enemmän kuin tyytyväisiä. Kiitokset Kuokten ja Hyvinkään Ladun vetäjille innostuksesta. Teitte kurssista antoisan! Olipa eräs tuttavani tavannut kesävaelluksella Lapissa pari kurssilaistani, jotka lähettäneet terveiset, että Harju panee töpinäksi eräkurssin talviosan järjestämiseksi. No se onkin sitten toinen juttu.

Terveiset kurssilaisille, talviosan kurssimateriaali on saamieni tietojen mukaan valmiina jakeluun, joten toivottavasti tapaamme lumiolosuhteissa!

Eräkurssin järjestäminen on hyvää kertausta ja asioihin paneutumista niin kurssilaisille ja vetäjille, joille suosittelen kurssin toteuttamista.

KUOKTE TEMPAISI LEIRIKOULUSSA

Eräs riihimäkeläinen opettaja pyysi keväällä kuoktelaisia järjestämään leirikoululaisille eräretkeilyyn liittyvää ohjelmaa. Niinpä viisi kuoktelaista järjesti eräretkeilyyn liittyvää ohjelmaa koululaisille aurinkoisena toukokuun päivänä. Ohjelmassa oli suunnistusta, nuotion tekoa, teltan pystytystä, varustetietoutta ym. leikkien ja pelien muodossa.

Koulutuksen lisäksi olimme mukana Suomi-Meloo tapahtumassa joten jatkamme alkavankin vuonna.

Juhani Harju
Kuokten koulutusvastaava

Njealljen kuulumisia

Se on sitten hiihtokausi kohtapuolin kuumimmillaan, joten tunturilatulaiset ja tietenkin kaikki hiihtämistä harrastavat pääsevät samoilemaan Suomen metsissä ja tuntureilla. On se vaan tuo hiihto poikaa. Siinä saa liikuntaa koko keho. Kun siihen lisätään luonnon rauha ja silmää hivelevät maisemat niin eipä enää harrastus siitä parane. Sopivan pitkän lenkin jälkeen kun pääsee saunaan, siinä mukavan kipakassa löylyssä istuessa voit nautiskella greipistä. Halkaise se valmiiksi ennen saunaan menoa, ripottele päälle vähän sokeria ja siitä vaan pikkulusikalla pistelet poskeen. Vetää kyllä vertoja kaljalle jos kyllä sekin saattaa olla ihan janojuomaksi kelpaava.

Kaamoshiihtohan se on tullut jäädäkseen. Siinäkin on oma viehätyksensä. Njealljelaisilla oli hiihtoviikko marraskuussa Susi-Kyrössä. Kolme rohkeaa miestä siellä oli hiihtelemässä; Oinosen Esko, Aallon Esko ja Flinkmanin Unto. Kovin olivat tyytyväisiä matkaansa, mutta sehän olikin niin sanottu ykkösmatka.

Matkoista puheenollen Njealljella on vuosi 1994 tapahtumien ja matkojen vuosi. Tammikuu alkaa TL:n koulutustilaisuudella. Helmikuussa on talvipäivät Orivedellä. Maaliskuussa jäähiihto ja huhtikuussa lähdemme keväthangille Susikiisaan. Toukokuussa teemme retken Linnasaareen kirkkoveneellä. Soutajia toivotaan mukaan. Suunnittelimme osallistuvamme myös Kustavin luontoretkelle. Kesäkuussa seilataan Ulkotammioon ja tehdään kerhon oma kesävaellus. Heinäkuu on leiripäivien aikaa ja elokuussahan ovat kesäpäivät Evolla. Lisäksi teemme hilla/puolukka/ sieniretken. Syyskuussa osallistumme joukolla SM-erävaelluskilpailuihin rastimiehinä ja naisina. Lokakuu onkin jo "susikuukausi". Marraskuussa on kaamoshiihdon vuoro ja joulukuussa pikkujoulujen vietto.

Näiden tapahtumien lisäksi pidämme kerhoiltoja kerran kuussa. Tänäkin vuonna olimme nimenneet kullekin tapahtumalle oman yhdyshenkilön, joka patistelee muita mukaan. Yhdyshenkilösysteemin koimme hyväksi. Kaikki suunnittelemamme tapahtumat toteutuivat vaikkei aina osallistujamäärä suuri ollutkaan.

Njealljen puheenjohtajana jatkaa edelleen Esko Aalto ja sihteerinä Ritva Kylliäinen.

Muutamia uusia jäseniä olemme kerhoomme saaneet mikä on ilahduttava asia. Näin turvaamme pienen kerhomme jatkuvuuden.

Tähän loppuun viela pieni aforismi: *Se joka elää hulluttelematta ei ole niin viisas kuin luulee.*

Talvisin terveisin
Seija

Vihttasta hei kaikille

Neljä sutta, seitsemän naista, seitsemän miestä ja kaksi neito-

kaista Katja ja Auri tekivät juhlan.

Oli aikamoista vilinää vähän aikaa, mutta hauskaa oli.

Siivousporukka huiski kolme päivää ulkona ja sisällä, ennättivät pojat tietöihinkin. Tuli tasainen tie kun seitsemän kärryllistä täytemaata lapioitiin kuoppiin tiessä.

Juhlien jälkeen, kun viimeiset vieraamme olivat vilkuttaneet hyvästiksi! istuttiin ansaitusti pitkään pöytään syömään karkkeja. Viimeinen palaveri totesi - taidettiin onnistua - kiitos ylimmän ilmojen haltijan.

Uudet toimet odottavat. Syyskokouksessa saimme uuden puheenjohtajan, kun tuo Jaskamme halusi ehdottomasti lopettaa ja se suotakoon neljän vuoden uurastuksen jälkeen. Kerhon peräsimeen tarttui riuskasti Markku Luomala uuden kerhotoimikuntansa kanssa. Rahoja ja jäseniä laskemaan lupautui edelleen Teuvo Malin ja Pirkko sekreteeraa.

Nyt onkin seuraavana yhteinen ja perinteinen laskettelu-hiihtomatka helmikuun alussa avaamassa hiihtokautta.

Pitkät jokasunnuntaiset kävelyretket jatkuvat, koska lunta ei ole ainakaan vielä tänne Rantapohjanmaalle satanut.

Kaamospyrähdyksillekin on lähtijöitä katsastamaan Susikyrön maisemia ja Ylläksen tuntureita, että Lappiin mieli tekee.

Oikein mukavia hiihtokelejä *kaikille.*

Toivoo
Pirkko

Kerhomme jäsenillat jatkuvat edelleen Kampin palvelutalossa Kerhoillat ovat 17.01, 14.02, 14.03, 11.04. ja 16.05.

Tammikuussa kuulemme Museoviraston saamelaiskohteista. Asiasta tulee meille kertomaan Museovirastosta Teppo Korhonen. Helmikuun kerhoillan aihe on tunturisää, josta Ilmatieteenlaitoksen tutkija tulee meitä asiasta valaisemaan. Maaliskuun aiheemme on meille hiukan paikallisempi, sillä silloin meille esitellään Nuuksion aluetta ja sen suojelusuunnitelmia. Huhtikuun kerhoillan korvaamme käynnillä Geologian laitoksen kivimuseossa Otaniemessä.

Alkuvuoden retkistä mainittakoon jäähiihto, jonka pidämme 5-6. helmikuuta. Jäätilanteesta riippuen se on joko jossakin merellä tai sitten Päijänteellä. Talvivaelluksia tekee kerhomme kaksi. Matti Kurjen vetämä vaellus suuntautuu Paistuntureille 31.3 - 10.4. Toisen vaelluksen ajankohta on vielä hieman auki, mutta Matti Reittamo tietää vaelluksesta tarkemmin.

Niin, että kyllä sitä taas on monta mukavaa luvassa.

Antoisaa retkivuoden alkua kaikille!

Jorma

Kavtsin kuulumiset

Joulun kolkutellessa jo ovella ja vuoden vedellessä viimeisiään ovat kerhomme yhteiset tilaisuudet tältä vuodelta ohitse. Toimikausi oli kerhomme 21. ja vuoden teemana oli kasvit. Monet vuoden mittaan tapahtuneet kerhon tilaisuudet liittyivätkin kasveihin ja kun osallistumisjoukko oli yleensä runsas, voidaan valittua aihetta pitää hyvin valittuna. Vuoden 1994 teemaksi kerhossamme on otettu kivet ja maaperä. Jo tulevaa enteillen kerhomme vuoden viimeisessä tapahtumassa, pikkujoulussa, otimme tuntumaa ensi vuoden asioihin, sillä yli sata juhlavierasta sai katsella ja kuunnella Kiven seitsemää veljestä.

Vuosi 1994 tulee olemaan kavtsilaisille kiireinen - niin kuin varmaan kaikille tunturilatulaisille. Monet suuret tapahtumat kuten Erävaelluksen SM-94 ja susiaiset vaativat järjestelyihin osallistumista. Innolla olemme kuitenkin lähdössä tuleviin koitoksiin.

Login kuulumisia

Päättyneenä kautena Login toiminnassa nousi kaksi tapahtumaa yli muiden: helmikuussa Nousiaisten Valpperissa poikkeuksellisen talvisissa olosuhteissa järjestetyt Tunturiladun talvipäivät ja keväällä alkaneet ja syksyllä päättyneet Koirasaaren kämpän kunnostustalkoot. Talvipäivät saivat vierailtamme vain kehuja ja nyt myös Koirasaari on sellaisessa kunnossa, että sitä kelpaa esitellä kenelle tahansa. Kaiken tämän ohella jäi kerholaisille aikaa myös retkeillä ja tehdä tunturivaelluksia.

Ensimmäiset puutalkoot Koirasaaressa, joka sijaitsee kuuluisan Kurjenrahkan suojelualueen tuntumassa ja Pyhän Henrikin reitin varrella, pidettiin jo vapun aikoihin. Kesällä talkoita jatkettiin niin, että uusitussa kämpässä voitiin viettää avajaisia 18. - 19. syyskuuta. Kämppään oli tullut uuden paneloinnin myötä valoisuutta ja avaruutta. Talvikäytön mahdollisuuksia lisää myös lämmityksen parantaminen. Ei siis ihme, vaikka avajaisissa kämpän varsinaiset omistajat, Leiankorven yhteismetsän edustajat olivat tyytyväisiä vuokralaisten aikaansaannoksiin.

Talkootuntien määrää ei ole laskettu, mutta arvata saattaa, että niitä on todella paljon. Syksyn aikana kokoonnuttiin Koirasaareen vielä karpaloretkelle ja perinteisen tavan mukaan kerholaisten pikkujoulua juhlittiin siellä kaksi päivää 11. - 12.12. Tosin joulupukki vieraili juhlassa vain kerran.

Syksyinen ruskavaellus suuntautui tällä kertaa Pohjois-Norjaan Reissaelvin mahtaviin tunturimaisemiin. Turusta matkalle lähtenyt bussi oli täynnä. Osa matkalaisista oli mukana koko viikon kestävällä vaelluksella ja osa mukana kämppätukikohdasta tehdyillä päiväretkillä. Vaikka kylmimpinä päivinä aamutoimet aloitettiin oloissa, joissa lämpömittari osoitti yli kymmenen pakkasastetta, ei porukasta nurisijoita löytynyt.

Tämän lisäksi kannattaa vielä kirjata muistiin se, että Login riveihin tuli kolme uutta Tunturisutta, jotka saivat kasteensa Vaasan susiaisissa.

Alkava vuosi voidaan sitten jälleen omistaa lähes kokonaisuudessaan retkeilylle ja vaelluksille. Kotioloissa pääkohde on Pyhän Henrikin reitti, jonka viitoituksesta vastaavat alueen kunnat ja käytännössä se alkaa pian olla valmis. Joukkona logilaiset patikoivat reitillä vapun aikoihin ja mukaan toivotaan vieraita myös muista kerhoista. Liikkeelle lähdetään tällä kertaa kuitenkin Köyliön päästä ja liikutaan reitin mielenkiintoisimmilla osuuksilla.

Kesävaellus on suunniteltu heinäkuun lopulle ja nyt mennään bussilla Sarekiin Ruotsin suurtunturien tuntumaan. Tällekin matkalle otetaan ulkopuolisia sikäli mikäli bussissa riittää tilaa.

Syksyllä logilaiset osallistuvat sitten joukolla Lapissa järjestettävien erävaelluksen SM-kisoihin ainakin toimitsijoina. Tätä varten kisabussi starttaa Turusta kohti pohjoista. Aikatauluista ym. asioista tulee selvitys myöhemmin.

MH

Kumpelaisen mietteitä..

Terveiseni kaikille teille Tunturilatulaiset täältä Susirajalta.

Alkaessani laatimaan käsikirjoitusta ajatuksissani, oli toviksi pysähdyttävä miettimään, mistä alkaisin kirjoittamisen. Miettiessäni tuli mieleeni erään ystäväni toteamus eräässä sisarillassani, joita pidämme säännöllisesti aina vuosittain. Siellä ystäväni totesi, että aina kun Siposten sisaret kokoontuvat yhteiseen sisariltaan, niin he herkistyvät muistelemaan lapsuuden ja nuoruuden tapahtumia.

Kyllähän sitä monenmoista sattumaa lienee tapahtunutkin meidän kymmenpäisessä sisartokassa. Niinpä nytkin, päällimmäisenä tunnollani on muistelot osaltani Kumpessa olostani sen yhdeksän ensimmäisen toimintavuoden osalta.

Kun Kumpe perustettiin 12.5. 1985 Stuorra-Ykän ja ikinuoren Huttus-Pekan läsnäollen, huudettiin allekirjoittanut silloin sen perustavan kokouksen pöytäkirjan pitäjäksi. Siitä päivästä alkaen olen tätä sihteeri-rahastonhoitajan hommaa hoidellut vajavaisten taitojeni mukaan viimeksi kuluneen vuoden loppuun saakka. Nyt, kun olen päättänyt tämän pitkähköksi jatkuneen työsaran, niin ajatukseni vääjäämättömästi jutaavat menneessä kaudessa.

Vaatimaton työsarkani Kumpessa, kuin myös Tunturiladussa on antanut ja opettanut minulle paljon. Olen saanut kokemuksia kaikenmoisia, elettyjä elämyksiä ja ystäviä ylitse muiden.

Noviisina aloittaen mutta kosolti miellyttävää kokemusta saaneena on nyt helppo ollut siirtyä ikäänkuin sapattivapaalle varsinaiseksi rivijäseneksi. Toivottavasti toimivaksi sellaiseksi. Niinpä haluan nyt ja tässä kiittää kaikkia Kumpelaisia saamastani avusta ja ymmärryksestä.

Näinä menneinä vuosina olen edelleen saanut uskoa siihen, että mielekäs järjestötoiminta vapaa-aikana ja mielekäs työ, molemmat vaativat ja antavat fyysistä kuntoa, mielenvirkeyttä ja positiivista suhtautumista ajan haasteisiin.

Lataava ja mielekäs vapaa-ajanharraste on antanut minulle uskomattoman paljon rakennusaineita, virikeitä ja ideoitakin hyvään elämisentasoon.

Nyt alkaneella kymmenennellä toimintakaudella on Kumpelauman johtajaksi huudettu Reijo Pasanen. Toivotan laumanjohtajalle, uudistuneelle kerhotoimikunnalle ja ennenkaikkea seuraajalleni mitä parhainta Kumpevuotta.

Loppulauseena totean teille kaikille Tunturilatulaisille ja luontoretkeilyelämysten tuottajille, että luontoretkeily metsissä ja tuntureilla on sadonkorjuuta, liikuntaa ja mielenvirkeyttä parhaimmillaan.

Tavataan ja halataan laduilla ja poluilla.

Niilo

Ohjeita lehteen kirjoittajille

Tunturilatu -lehteen on saapunut ilahduttavasti aineistoa. Kiitokset kirjoittajille ja kerhoille. Koska aineiston taso vaihtelee, on syytä kertoa, miten yhteistyö kirjoittajien ja lehden toimituksen välillä sujuisi mahdollisimman jouhevasti.

Käsin kirjoitettua aineistoa ei toivota. Jos kirjoittaa kirjoituskoneella, olisi syytä varata tilaa korjausten tekemistä varten sivun laitaan. Tee korjaukset selvästi lyijykynällä. Kirjoita hyvällä nauhalla.

Pääosa teksteistä luetaan ns. skannerilla suoraan mikrotietokoneen tiedostoksi. Oikoluetaan ja sijoitetaan sivuille. Tämän jälkeen sivut tulostetaan A3 -kokoisina ja tarkistetaan, minkä jälkeen tehdään lopullinen taitto ja lehti menee painoon.

Kuvat voidaan lähettää mustavalkokuvana, diana tai värikuvana. Mustavalkokuvasta saa parhaimman kuvan, mutta jatkossa hyvästä värikuvastakin saa hyvän lehtikuvan.

Lehdelle on annettu viimeinen aineistopäivä, jolloin lehdellä on jo raakataitto olemassa. Tavoitteena on, että lehti menisi painoon kahden viikon kuluessa viimeisestä aineistopäivästä. Mikäli joku haluaa lehteen myöhässä olevan jutun, siitä on syytä soittaa tai kirjoittaa aineistopäivään mennessä. Muuten juttu jää seuraavaan lehteen.

Lehdessä kaivataan hyviä ja ennen kaikkea lyhyitä kuvitettuja juttuja. Aiheet olkoon vapaita. Hyvät piirrokset ovat arvossa eikä niihin aina tarvitse liittyä mitään tekstiä.

Eli siitä vain kuvat paperille, kamerat räpsymään ja kirjoituskoneet raksumaan. Yhdessä voimme saada lehdestä entistä paremman ja monipuolisen.

Yhteistyöterveisin

Antti Karlin

Tunturiladun historiikki työn alla

Tunturilatu täyttää lähivuosina tasavuosia ja johtokunta valmistelee historiikkiä, johon kaivataan valokuvia järjestömme tapahtumista, henkilöistä jne. Eli jos sinulla on filmiä, negoja tai valokuvia, lähetä ne puheenjohtajalle, jotta historiikin kuvitus olisi mahdollisimman hyvä ja monipuolinen.

Sudet 1993

IKÄSUDET

ANJA PAJUNEN

Ikäsusi 76

Anja Pajunen on liittynyt Tunturilatuun v.1967.Tunturisusi hän on numerolla 641 ja johtajasusi 156. Anja on niitä tunturilatulaisia, joka oli jo mukana kuusikymmentäluvulla Lapin Lasten joulukeräystä suorittamassa.

Tunturiretkeily alkoi 1962 ja jatkui ripeään tahtiin. Lappia hän onkin ehtinyt koluta laidasta laitaan kesällä ja talvella, koukaten Ruotsin tuntureillakin.

Kuokten perustajajäsenenä hänellä on ollut kaikenlainen huoli ja vastuu sen toiminnasta. Kuulunut kerhotoimikuntaan 21 v. tästä ajasta 13 v. kerhon sihteerinä. Jokaisen Kuokten kuuden puheenjohtajan aikana hän ehti toimia, sihteerinä.

Anjan toimenkuvaa Kuoktessa onkin vaikea kertoa kädenhuitaisulla, siksi laaja ja monipuolinen se on ollut. Hän on aktiivisin kuoktelainen kautta aikojen. Kuokte on ollut hänelle kuin perhe ja lapsi. Joskus terveytensä kustannuksella hän on uurastanut ja vienyt asioita eteenpäin, varsinkin vuosina jolloin kerholla oli vaikea etsikkoaika.

Kuuluu kaksien talvipäivien ja, susiaisten ja monen muun kerhon järjestämän tilaisuuden vastuuta kantavaan joukkoon.

Osallistui takavuosina Uolevin kanssa ahkerasti leiripäivien vaelluskilpailuihin, koska pitää niistä.

Keväällä Hyvinkäällä pidetyn eräretkikurssin kouluttajiin hän luonnollisesti kuuluu.

Kun pitää ratkaista tai muistaa jotain kerhoa koskevaa tärkeää, "kysytää,n Anjalta, Anja tietää" ja aina ovat asiat selvinneet.

Tunturiladun tehtäviä hän on hoitanut seuraavasti:
–Tunturilatu-lehden avustava tekijä 1979-1990, tuohon aikaan mahtuu kaikki 23 numeroa.
– suuritöistä jäsenrekisteriä hän hoiteli v.1986-1990
– kuului susivaliokuntaan 1987-1989
– monien eläkekeläisviikkojen suunnittelija ja vetäjä
– kertoo olleensa laiska talkoolainen, oli kuitenkin Kiisan kammilla turpeita ja riukuja kantamassa.

Eräretket ovat tällä 120 huipun kiipeilijällä vaihtuneet rauhallisempaan vaelteluun ja luonnon tutkailuun. Kaikki vuodenajat ja jokainen kuukausi ovat Lapissa koettuja. Kaamos miellyttää erikoisesti. Mukana olosta hänelle on myönnetty "joitain prenikoita" ja SUSIPANNU.

UOLEVI MÄTTÖ

Ikäsusi 77

Ylämaan Mätöltä kotoisin olevan Uolevin ensimmäinen jotos Lappiin suuntautui jo kesällä 1964 kestäen kolme viikkoa. Tunturilatuun hän liittyi 1973 ja samalla Tunturikerho Kuokteen, hetkellä jolloin sen toimintaan juuri sopivasti tarvittiin järkeä, ryhtiä ja harkintaa.

Uolevi Mättö on toiminut kerhotoimikunnan jäsenenä 19 v., josta 5 v. kerhon puheenjohtajana.

Kuokten tekemien eräretkien turvallisena, vetäjänä, hän on useasti saanut tokan peräänsä, hänen mukaansa, on aina ollut lähtijöitä, onhan hän henkilö joka ei missään tilanteessa kaada ongelmiaan toisten niskaan.

Eräretket ovat suuntautuneet eri puolille Lappia kesällä ja talvella, jopa, Ruotsin suurtuntureille.

Tunturisusi hänestä tuli 1975/1199. Uolevin idean pohjalta ja omin käsin tehtyinä ovat Hyvinkään kuuluisasta gabrosta syntyneet kerhon keskuudessa käytettävät ansiokivet. Myös Kuokten hihamerkit ovat hänen suunnittelemiaan.

Hyvinkäällä viime keväänä pidetyn eräretkikurssin organisoijana ja, kouluttajana hän toimi joviaalilla tavallaan. Kuuluu Kuokten järjestämien kaksien susiaisten ja kaksien talvipäivien pääjärjestäjiin.

Myös toiminta Tunturiladun johtokunnassa tuli hyvin tutuksi v.1979-1990. Hänen kykyjään voitiin käyttää hyväksi eri toimikunnissa, mutta, ennen muuta Tunturilatu-lehden tekeminen oli hänen tehtävänsä koko johtokunnassa oloajan.

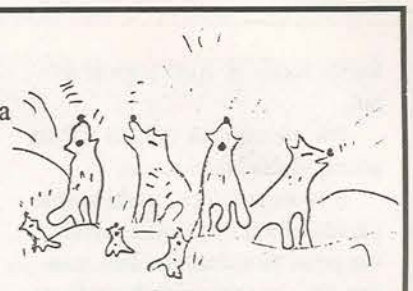
Lehden toimitussihteerinä 1984-1990 hän vastasi lehden kokoamisesta, painatuksesta ja kaikesta siihen liittyvästä, aina postitukseen saakka.

Talkoisiin hän osallistui Kiisan kammilla, jossa Veli-Hemmon kanssa kantoi ahkerasti turpeita, saaden talkoonimen "vanhempi turpeenkantaja".

Nykyisin mökkeily, metsänhoito, uuden mökin rakentaminen lapsuuden maisemaan, paikalle johon jo 16-vuotiaana veisteli oman pyöröhirsikämpän, melonta, viimeksi Suomi Meloo - viesti ja liikunta luonnossa tarjoavat tyydytystä ja elämyksiä, joita varsin taidokkaasti tallentaa kamerallaan. Ansioistaan hänelle on myönnetty Suomen Ladun pronssi- ja hopeaplaketti.

Tunturisudet

No	Nimi	Vaelluksia	Tunturikäyntejä	Huippuja
1577	Erämo Pekka	3	4	33
1578	Hietanen Leena	5	4	15
1579	Keihäs Pertti	3	4	11
1580	Lappalainen Lasse	5	15	13
1581	Lehtinen Pentti	5	1	10

Johtajasudet

No 176
Sinikka Holopainen

Jyväskyläläinen Sinikka Holopainen tuli vuonna 1989 tunturisudeksi numerolla 1535. Hän on Ovtsin kerhotoimikunnan jäsen ja vaellusasioihin perehtynyt tunturilatulainen. Eräretkiä on kertynyt 13, joista hän on johtanut viittä. Tunturinhuippuja on huiputettu 44, joista yli tuhatmetrisiä kymmenen. Harrastusnäytteen aiheena on "Vaeltamisen persoonallisuuspiirteet".

No 177
Helinä Martikainen

Tamperelainen Helinä Martikainen tuli vuonna 1972 tunturisudeksi numerolla 962. Hän on Kolbman kerhotoimikunnan jäsen ja ahkera Tunturiladun talkoolainen. Eräretkiä on kertynyt 21, joista hän on johtanut kahta. Huiputuksia on 56, joista yli tuhatmetrisiä 11. Harrastusnäytteen Helinä on tehnyt aiheesta "Tunturikerhotoiminnan kautta eräretkeilijäksi ja lapinharrastajaksi".

Kuva: Eero Hämäläinen

Huttus-Pekka eläkkeelle

Pitkäaikainen rakennuspäällikkömme, Tunturiladun Kämppäneuvos ja Kunniasusi Pekka Huttunen on jäänyt "eläkkeelle". Tuntuu aivan oudolta ajatella Tunturiladun talkootoimintaa ilman Pekan juohevaa ohjailua niin uuden rakentamisessa kuin vanhan kunnostamisessa

Kun Sinä 1968 osallistuit Ykin Silta II:n rakennustalkoisiin Ivalojoella, alkoi siitä neljännesvuosisadan kestänyt, työteliäs urakka Tunturiladun toiminnassa. Siitä alkaen, kun Sinä jossakin vaiheessa siirryit varsinaisesta leipätyöstäsi eläkkeelle, olet keskittänyt kaiken tarmosi ja käyttänyt aikasi tukikohtiemme hyväksi. Suotta eivät tunturilatulaiset ole tiedostaneetkaan Sinun - ikäänkuin "kuuluvan kalustoon" Lapin kämpillämme.

Sinun johdollasi on noussut Susi-Talas ja Susi-Kiisa sekä Susikyrön uudisrakennus pienemmistä projekteista puhumattakaan. Täydellä syyllä voidaan todeta, että kättesi jälki näkyy joka paikassa aina Talaksen ja Kiisan ensimmäisistä tontin etsiskelyistä alkaen viimeisimpään urakkaan - Susikyrön uuden saunan rakentamiseen. Sinun ammattitaitosi ja asiantuntemuksesi johtokunnan jäsenenä, mutta ennenkaikkea rakennuspäällikkönä on koko "virka-aikasi" Tunturiladussa ollut korvaamaton.

Uskon kuitenkin, että samalla olet saanut jotain myös itsellesi. Niiden arvojen mittaamiseen vain Sinä itse pystyt. Henkilökohtaisesti muistan ne lukemattomat kerrat, jotka olemme yhdessä tukikohdillamme touhunneet ja välillä tuntureita kiipeilleet. Lukemattomat ovat myös ne tunnit, jotka olemme istuneet esim. Susikyrön saunan löylyssä ja siellä hämäryydessä pohdiskelleet yhteisiä asioita. Vaikka "ei sota yhtä miestä kaipaa" ja tunturilatulaisista varmasti löytyy työsi jatkajia, niin toivon kuitenkin – ja uskon toivomukseeni yhtyvän muidenkin tunturilatulaisten, että et jatkossakaan unohda tukikohtiamme. Varmaankin saamme tulevaisuudessakin istua saunan lauteilla hivelevässä löylyssä ja pohdiskella yhdessä Tunturiladun asioita tyyliin: "niin, nyt ne nuoret".

KIITÄMME SINUA.

Stuorra-Ykä
Kuva: Eero Hämäläinen

Susiaisväkeä Öjbergin hiihto- ja laskettelukeskuksen maastossa Vaasassa 2.-3.10.1993.

Ensimmäiset Susiaisemme

Jännitti. Onneksi puheenjohtajamme on hyvä organisoimaan. Saimme ajoissa paperille selvät työryhmät, joten jokaisen piti tietää tehtävänsä. Papereilla on vain kummasti taito kadota silloin kun niitä tarvittaisiin.

Sihteerin verenpaine oli punaisella, emännät oppivat keittämään viiden minuutin munia kolmessa ja kiirettä piti, että hiukset olivat sähköstä pörrössä. Pojat ennättivät tekemään vielä tietöitäkin täyttäen kiemuraisessa *tiessä kuoppia, kummasti upposi* monta peräkärryllistä täytemaata ja vieraat saivat ajaa melkein tasaista tietä juhlapaikalle .

Ainoa rauhallinen oli saunamajuri, huolehti saunan lämpimäksi ja ennätti vielä aamuisin viritellä takkaan iloisen valkean. Noita kävi koskenhaltijan kanssa tiiviin neuvottelun saaden aikaan hyvän ilman ja vieläpä hienon kuutamon.

Ensimmäiset vieraamme saapuivat perjantaina jo puolen päivän aikaan ja ennättivät emäntien laittamalle kauris-possukeitolle talkooväen kanssa.

Hyvin vieraamme löysivät perille kiemuraista tietä, vaikka karttamme ei mahtunutkaan Tunturilatu-lehteen.

Yöllä oli paikallinen lumimies käynyt katsastamassa juhlapaikkaa ajellen rinnekoneella ympäriinsä kunnes oli tullut seinä vastaan, Ajelun päätteeksi vieraamme saivat katsella isoa reikää suksivuokraamon seinässä.

Lauantaiaamuna kukonlaulun aikaan aamuvirkuimmat olivat lähdössä Vihttan-visaiset-polulle, joka saatiin valmiiksi samaan aikaan. Sitä kun ei lumimiesvaaran takia voitu laittaa aikaisemmin kuntoon.

Polulla tuli vastaani syytingillä *oleva noita*, oli ollut monta polun haaraa ja toi terveiset Porista - no, Poriin on hyvä tie...

Sundomin kylä, joka tuli kuntainliitoksena Vaasaan, on suureksi osaksi ruotsinkielistä seutua. Tunturiladusta - ja susista siellä ei ole ennen kuultu mitään. Nyt kuultiin. On kuulemma ollut susia ulvomassa aivan kylän lähellä - hiihtokeskuksessa päin - ja jopa porojakin - luultavasti. Sitä se täysikuu...

Vuosikokouksen yhteydessä ehdotukset susivaatimusten muuttamisesta sai keskustelun rönsyilemään. Muutosta on siis jo ilmassa. Laitetaan tassut tassuihin ja keskustellaan asiasta - ei hampaita näytellen, vaan hiljaa uristen - jospa olisi hyvä saada vaikkapa Pikkuhukka-rääthy? Tunturiladun johtokuntaan tuli uudeksi puurtajaksi Marjut Nummela Tunturikerho Vihttasta. Monta onnenpotkua Sinulle, Marjut.

Uudet johtajasudet ansaitsevat taatusti asemansa arvoisassa johtajasusiräädyssä. Hyvällä, huumorilla selvittivät vakavan onnettomuustilanteen: jalka poikki, toiselta silmä loukkaantunut. Silmäpotilas muistutti jotenkin Arafatia ensin, kun siteeksi revitty paita ei oikein istunut, mutta asenne - sulla yksi jalka ja mulla yksi silmä - selvitään oli oikea, eikä yhtään paniikkia, vaikka oltiin kaukana tunturissa.

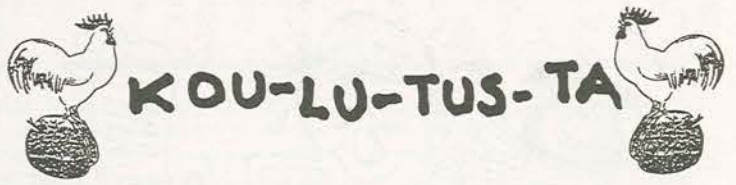
Pentujen lauma oli pieni, vaan sitäkin laadukkaampi. Osasivat joikhata ja laittaa loimukalaakin, sen voi todistaa noidan ämmi. Kyllä kelpaavat, ja noidan antama koskenhaltijan juoma vaikuttaa, etteivät taidot ja tiedot unohdu.

Lokakuinen sunnuntaiaamu. Aurinko nousi kuuraisen ruskan ylle. Maa kimmelsi. Puut seisoivat hiljaa. Suolta nousivat kurjet huutaen toisiaan lähtöauraan. Lähtö etelään. Näkemiin kuurainen maa. Näkemiin susien rääthy ja kaikki vieraamme - ja kurjet.

Pirkko Westergård

Johtajasudeksi pyrkivät viimeisessä testissa ennen johtajasudeksi vihkimistä.

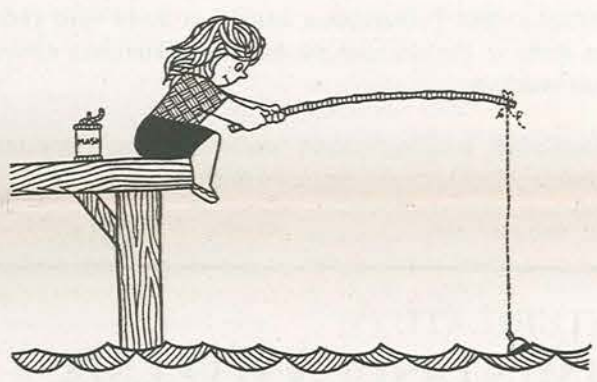

Tunturiladun koulutustoimikunnan yksi tavoite on saavutettu. Kahden vuoden puurtamisen jälkeen valmistuivat suunnitellut opetuskansiot tunturilatulaisten retkikoulutusta varten. Opetusmateriaali käsittää aineiston sekä kesä- että talvikurssin kaksiosaista opetusta varten. Lisäksi aineisto sisältää opetusohjeet ja kullekin kurssille ohjeeksi tarkoitetun opintosuunnitelman.

Toistaiseksi valmistuneesta opetusaineistosta on ollut käytössä kesäkurssin perusosan ja maasto-osan aineisto. Koulutustoimikunnan saaman palautteen perusteella opetuskansio on koettu tarpeelliseksi ja hyödylliseksi kerhojen järjestämillä kursseilla. Tämä tieto kannustakoon kerhoja järjestämään jatkossakin koulutuskursseja Tunturiladun piirissä. Tampereella 22.1.1994 järjestettävän Tunturiladun koulutustilaisuuden yhteydessä tulevat koulutustoimikunnan jäsenet kertomaan tarkemmin opetuskansioista ja opastamaan kerhojen koulutusyhdyshenkilöitä tulevien kurssien järjestämiseen liittyvissä ongelmissa. Tästä syystä onkin jokaisen kerhon syytä jo nyt miettiä, kuinka kerho järjestää koulutustapahtumat tulevaisuudessa. Yhdessä voimme sitten Tampereella miettiä mahdollisia ongelmia.

Koulutustoimikunta haluaa kiittää kaikkia teitä, jotka monin tavoin autoitte meitä opetusaineiston kasaamisessa.

Kaikissa Tunturiladun koulutusasioissa voi ottaa yhteyttä koulutustoimikunnan vetäjään. Yhteystiedot: Terttu Civil, Papinkatu 18 A 4, 33200 Tampere, pk. 931 - 140077.

Kalastusoikeuksista Tunturiladun Lapin kämpillä

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa on toistaiseksi voimassa v. 1951 säädetty ns. vanha kalastuslaki. Näissä kunnissa on suoritettava erillinen kalastuksen hoitomaksu tilille 20132.

Susikyrö, Ylikyrön tiluksiin kuuluvana, on saanut manttaalin mukaisesti 5-verkon kalastusoikeuden Peltovuoman kalastuskunnan hallitsemiin kalavesiin. Kalastuskunnan vuosimaksu on kuluvana vuotena ollut 30 mk ja verkon yksikkömaksu 2 mk. Näitä maksuja kalastuskunta voi vuosikouksessaan tarkistaa ja muuttaa. Kalastettaessa pitää pyydysmerkit olla kiinnitettynä verkkoihin.

Tähänastisen käytännön mukaan Tunturiladun jäsenet ovat saaneet lunastaa halvan 30 mk:n vuosiluvan, kun esittää jäsenkorttinsa. Kalastuskunnan ohjeita rauhoitusalueisiin ym. määräyksiin on noudatettava.

Kalastuskunnan hallitsemista vesialueista, ym. kalastukseen liittyvistä asioita saa tietää Peltovuoman kalastuskunnan sihteeriltä, jonka nimen ja osoitteen saa tietää lupien myyntipaikoista.

Susi-Kiisa on Outakosken kalastuskunnan alueella, johon Kiisan tila on saanut manttaalin mukaisen kalastusoikeuden. Siitä mikä on Kiisan tilan pyydysyksikkömäärä, en ole saanut tietoa.

Tenon kalastusta varten on lunastettava henkilökohtainen lupa.

Susi-Talaksen tilalla on manttaalin mukainen kalastusoikeus Paatsjoen kylän kalavesiin, mutta kalastuskuntaa sinne ei ole vielä perustettu. Sarmitunturin alueella on kalastusoikeus ollut vain Inarin kunnan asukkailla. Ylä-Lapin metsän luontaishoitoalue on nyt ruvennut myymään pilkki- ja virvelilupia muillekin tällä alueella.

Kartat lupa-alueista löytyvät kämpiltä.

Pekka Huttunen

Esittelen loppuvuoden johtokunnan kokouksissa (7 - 9/1993) käsiteltyjä asioita. Viimeinen kokous oli järjestäytymiskokous, jossa vanhat ja uudet johtokunnan jäsenet tapasivat ja jossa nimettiin ensi vuodelle johtokunnan jäsenille ja toimihenkilöille vastuualueet sekä jäsenet eri toimikuntiin. Näistä asioista muualla lehdessä tarkemmin.

Seuraavassa tärkeimmät asiat:

- kehitettiin edelleen ajatusta, miten estettäisiin ulkopuolisten paikoittuminen Susikyrön pysäköintipaikalle. Asiasta tarkemmin kämppiä käsittelevässä palstassa.

- päätettiin kirjata Tunturiladun kämppien avain vain yhden hakijan nimeen. Pariskuntien on harkittava kumman nimeen haluavat avaimen.

- Tunturiladun susijärjestelmän uudistustyö on työryhmän tehtävänä ja johtokunta saa esityksen maaliskuussa.

Marita

TUNTURILATU ry
TOIMINTASUUNNITELMA 1.1.- 31.12.1994

1. YLEISTÄ
Tunturiladun tulevan toimintakauden suuritöisin tapahtuma tulee olemaan Erävaelluksen SM-kilpailun järjestäminen. Sen toteuttaminen vaatii runsaasti aikaa ja talkoovoimaa, mutta selviydymme siitä varmasti talkoohenkisten jäsenten avulla.
Tunturiladun vuosittain toimeenpanemat tapahtumat toteutuvat tunturikerhojen järjestäminä. Niihin on suunnitteilla "oppitunti" jostakin ajankohtaisesta retkeilyyn liittyvästä aiheesta. Nuorisolle pyrimme järjestämään myös omaa ohjelmaa näihin tilaisuuksiin.
Seuraamme tarkasti Lapissa mahdollisesti jokamiehenoikeuksiin vaikuttavia suunnitelmia ja tarvittaessa esitämme päättäjille kantamme niihin.
Lapissa sijaitsevat tukikohtamme ovat erinomaisessa kunnossa ja niitä toivomme jäsenten sekä kerhojen käyttävän eräretkiensä tukikohtina.

2. JÄRJESTÖORGANISAATIO
Johtokunta
Tunturiladun toimintaa johtaa johtokunta, jossa on puheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä. Johtokunnan kokouksiin osallistuvat myös: sihteeri Marita Maula, jäsensihteeri Eila Vilen, taloudenhoitaja Oili Virtanen ja Tunturilatu-lehden toimitussihteeri Antti Karlin.
Toimikunnat
Tunturiladun toimintaa omilla sektoreillaan hoitavat:
– retkitoimikunta
– erävaelluksen SM-kilpailu
- työryhmä 1994
- järjestötoimikunta
– koulutustoimikunta
– kämppätoimikunta
– saamelaisasioiden toimikunta
- susivaliokunta
– työvaliokunta
– kansainvälisten asioiden hoitaja

3. JÄRJESTÖTOIMINTA
Kerhojen toimihenkilöille järjestettävä koulutustilaisuus
Jäsenille tarkoitetut yhteiset tapahtumat:
– talvipäivät 18.-20.2 järjestäjänä Tunturikerho KOLBMA
– kevätkokous 7.5. Helsingissä Kampin palvelukeskuksessa
– kesäpäivät 12.-14.8. tunturikerho ALPPAKSEN järjestämänä
– syyskokous ja susivihkiäiset 15.-16.10. Tunturikerho KAVTSIN toimiessa isäntänä

4. TUNTURIKERHOTOIMINTA
– kerhojen ja Tunturiladun yhteistilaisuudet
– kerhojen välinen yhteistoiminta – kerhoviikot Lapissa
– kerhojen oma toiminta

5. ERÄVAELLUKSEN SM-KILPAILU 1994
– erävaelluksen SM-kilpailun 1994 järjestäminen

6. KOULUTUSTOIMINTA
– järjestetään koulutusyhdyshenkilöille tiedotustilaisuus kerhojen toimihenkilöille järjestettävän koulutustilaisuuden yhteydessä.
– kehitetään kurssiohjelmia toteutettujen kurssien palautteiden perusteella.
– pyritään järjestämään eräretkeilyn kesä- ja talvikursseja sekä suunnistuskoulutusta.
– kannustetaan kerhoja järjestämään koulutustoimintaa ja tarvittaessa avustetaan järjestelyissä
– järjestetään nuorisolle koulutusta Tunturiladun tapahtumien yhteydessä

7. RETKITOIMINTA
– pyritään järjestämään eräretkiä, hiihtoviikkoja sekä viikkoja Tunturiladun kämpillä

8. TIEDOTUS- JA JULKAISUTOIMINTA
– Latu ja Polku-lehti 8 no:a
– Tunturilatu-lehti 3 no:a
– jäsen- ja kiertokirjeet
– yhteistilaisuudet
– johtokuntien ja toimikuntien jäsenten yhteydet
– kannanotot ja lausunnot
– Tunturiladun ja eräretkeilyn tunnetuksitekeminen

9. MUU TOIMINTA
Toiminta Lapissa
– tunturikerhojen viikot
– siivous- ja polttopuutalkoot tukikohdissa sekä ylläpitävää huoltoa
– osallistuminen heinäntekoon Nuvvuksessa
– tervanpoltto
Toiminta kotiseudulla
– Kustavin luontoretki
– Ulko-Tammion retki

10. MYYNTITOIMINTA
– kämppäavaimet
– merkit
– Eräretkeilyn perustietoja -kansio
– kämppäkortit

JOHTOKUNTA

TUNTURILATU RY
Talousarvio vuodelle 1994

RAHANKÄYTTÖ			
Talvipäivät			500,00
Kesäpäivät			500,00
Susiaiset			2000,00
TL-lehti			48000,00
KÄMPÄT			
SUSIKYRÖ			
vakuutukset	1500,00		
verot	1500,00		
korjaukset	2000,00		
talkoot	2000,00		
puuhankinnat	500,00		
tienhoito	1000,00		
muut kulut	500,00	9000,00	
SUSITALAS			
vakuutukset	1300,00		
verot	700,00		
korjaukset	2000,00		
talkoot	2000,00		
puuhankinnat	500,00		
muut kulut	1000,00	7500,00	
SUSI-KIISA			
vakuutukset	1300,00		
verot	1000,00		
korjaukset	2000,00		
talkoot	1000,00		
puuhankinnat	500,00		
muut kulut	1000,00	6800,00	23300,00
VARSINAINEN TOIMINTA			
posti- ja toim.kulut	5000,00		
johtokun. kok.kulut	2000,00		
vuosikokouskulu	2000,00		
matkakulut	10000,00		
SL:n tilaisuudet	4000,00		
edustukset ja muis.	3000,00		
jäsenrek. hoitokulut	28000,00		
palkat ja palkkiot	1500,00		
SL:n jäsenmaksukulut	57000,00	112500,00	
TOIMIKUNNAT			
retkeilytoiminta	2500,00		
koulutustoiminta	3000,00		
nuorisotoiminta	1000,00		
kansainväl. toiminta	500,00	7000,00	
VÄLITYSTOIMINTA			
avaimet	300,00		
merkit	200,00		
ym.	500,00	1000,00	120500,00
ERÄ-SM 1994			
kulut			100000,00
KULUVARAUS			9000,00
			303800,00
RAHANLÄHTEET			
KÄMPÄT			
Puukassatuotot			
Susi-Kyrö	10000,00		
Susi-Talas	4000,00		
Susi-Kiisa	3000,00	17000,00	
JÄSENMAKSUT			
Ainaisjäsen 2x1200,00 =	2400,00		
I-jäsen 1870x80,00 =	149600,00		
II-jäsen 500x40,00 =	20000,00		
Lapset alle 16v 60x5,00	300,00	172300,00	
ERÄ-SM 1994			
Osanottomaksut	60000,00		
Ilmoitushankinta	30000,00		
Myyntityö	10000,00	100000,00	
VÄLITYSTOIMINTA			
Avaintenmyynti 20x500,00 =	10000,00	10000,00	299300,00
merkkienmyynti			400,00
Kämppäkorttienmyynti			100,00
Erätietojenper.kirj.			2000,00
LAHJOITUKSET			2000,00
			303800,00

TUNTURILADUN TOIMIKUNNAT JA TYÖRYHMÄT

Julkaisutoimikunta
Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k. 922-344 18, Hannu Hiltunen, Kyösti Lamminjoki, Marita Maula ja Matti Rekola

Järjestötoimikunta
Arvo Anivuo, Väliaitank. 6 D 35, 40320 JYVÄSKYLÄ, p.k. 941-272 597, Esko Aalto, Raimo Niklander ja Eila Vilen

Koulutustoimikunta
Terttu Civil, Papink. 18 A 4, 33200 TAMPERE, p.k. 931-214 0077, Jorma Alapuranen, Hannu Maula ja Marita Maula

Kämppätoimikunta
Seppo Björkengren, Partaharjuntie 60, 76100 PIEKSÄMÄKI, p.k. 958-420 083, Pekka Kallio, Lauri Kuukkanen, Tapani Oksanen, Raili Partanen ja Raimo Rautjärvi

Retkitoimikunta
Raili Partanen, Taivaanpankont. 21 D, 70200 KUOPIO, p.k. 971-224 427, Keijo Leppänen, Ari Linkolehto ja Esko Sepponen

Saamelaistoimikunta
Hannu Riihimäki, Paltantie 16-18 B 16, 20360 TURKU, p.k. 921-382 197, Kauno Laine ja Ritva Loimio

Susivaliokunta
Väinö Martikainen, Atomikatu 5 A 3, 33720 TAMPERE, p.k. 931-184 148, Marita Maula, Antti Nikula, Salli Oikari, Reijo Pasanen ja Veikko Tyrväinen

Työvaliokunta
Kyösti Lamminjoki, Graniittitie 15 as 21, 00710 HELSINKI, p.k. 90-376 845, Irma Hulkkonen, Eero Hämäläinen, Marita Maula ja Oili Virtanen

Tunturisusisääntötyöryhmä
Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k. 922-344 18, Marita Maula, Raimo Niklander ja Ari Linkolehto

Historiikkityöryhmä
Raimo Niklander, Kaskitie 20, 00630 HELSINKI, p.k. 90-754 1968, MUISTA EI TIETOA TÄSSÄ VAIHEESSA

Erä-SM kilpailun johtoryhmä
Yrjö Suuniittu, Sammonkatu 32 E 62, 33540 TAMPERE, p.k. 931-555 513, p.t. 931-127 957, Jorma Alapuranen, Raimo Juntunen, Kyösti Lamminjoki, Tapani Paavola, Antti Reeni, Matti Rekola ja Oili Virtanen

TOIMENKUVAT

VARAPUHEENJOHTAJAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimii puheenjohtajan varamiehenä. Varapuheenjohtajan valitsee johtokunta vuosittain keskuudestaan järjestäytymiskokouksessa.

OSATEHTÄVÄT

1. Toimii puheenjohtajan varamiehenä tämän estyneenä ollessa.
2. Suorittaa johtokunnan ja puheenjohtajan hänelle antamat muutkin tehtävät.

SIHTEERIN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Laatii kokouspöytäkirjat ja hoitaa Tunturiladun kirjeenvaihdon sekä toimii johtokunnan puheenjohtajan apuna hallintotehtävissä.
Johtokunta kutsuu sihteerin tehtäväänsä.

OSATEHTÄVÄT

1. Toimii johtokunnan kokousten sihteerinä.
2. Toimii Tunturiladun virallisten kokousten sihteerinä.
3. Kirjoittaa pöytäkirjat puhtaaksi ja lähettää jäljennökset niistä johtokunnan jäsenille, toimihenkilöille ja tunturikerhoille.
4. Kokoaa Tunturiladun toimintakertomuksen ja toimintasuunnitelman.
5. Tunturiladun postin käsittely.
6. Johtokunnan pöydältä-palstan toimittaminen Tunturilatu-lehteen.
7. Tunturiladun asiakirjojen säilyttäminen 2 vuoden ajan, kunnes ne toimitetaan Tunturiladun arkistoon.
8. Tiedottaminen jäsenistölle.
9. Suorittaa muutkin johtokunnan hänelle antamat tehtävät.

JÄSENSIHTEERIN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Huolehtii Tunturiladun jäsenasioista. Pitää jäsenasioissa yhteyttä Suomen Ladun jäsenrekisterin hoitajaan, kerhojen
jäsenasioiden hoitajaan ja jäsenistöön. Johtokunta kutsuu jäsensihteerin tehtäväänsä.

OSATEHTÄVÄT

1. Kirjaa uudet jäsenet jäsenrekisteriin ja lähettää heille Tunturiladun esitteen sekä mahdollisen muun aineiston.
2. Yhteydenpito Postipankkiin
- Toimittaa Postipankkiin tiedot jäsenmaksukorttien ajosta
- Tilaa Tunturilatu-lehteä varten osoitetarrat
- Tilaa listauksen jäsenistä Tunturiladun ja kerhojen osalta niiden käyttöön
- Ilmoittaa uudet jäsenet rekisteriin
- Ilmoittaa osoitteenmuutokset
- Ilmoittaa avain- ja susinumerot rekisteriin merkittäväksi
- Ilmoittaa poistettavien jäsenten tiedot rekisteriin
- Tilaa tarvittaessa tiedot jäsenmaksun maksamatta jättäneistä jäsenistä ja lähettää heille maksukehoitukset
3. Yhteydenpito Suomen Ladun jäsenrekisterin hoitajaan
- Tarkistaa jäsenrekisterin kaksi kertaa vuodessa jäsenveroa varten
- Ilmoittaa muutokset jäsentilanteesta
4. Yhteydenpito kerhojen jäsenasioiden hoitajaan
- Lähettää jäsenlistat kerhoille tarkistettavaksi maksukorttien ajon jälkeen
- Huolehtii osoitteenmuutoksista ym jäsenrekisteriin
5. Toimittaa vuosittain Tunturiladun jäsenlistan sihteerille arkistoon vietäväksi
6. Pitää luetteloa palkituista henkilöistä
7. Suorittaa muutkin johtokunnan hänelle antamat tehtävät

TALOUDENHOITAJAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Huolehtii Tunturiladun kirjanpidosta, raha-asioiden hoidosta, veroilmoitusten teosta, erilaisen materiaalin myynnistä, talousarvion, tuloslaskelman ja taseen laadinnasta ym. taloudenhoitoon liittyvistä asioista.
Johtokunta kutsuu taloudenhoitajan tehtäväänsä.

OSATEHTÄVÄT

1. Vastaa Tunturiladun rahaliikenteen hoidosta
2. Hoitaa kirjanpidon
3. Kokoaa uusien jäsenten jäsentiedot jäsensihteerille
4. Laatii veronilmoitukset verotuskuntiin
5. Huolehtii kiinteistöjen vakuutuksista ja kämpille toimitettavista maksukorteista
6. Pitää yhteyttä Suomen Latuun taloutta koskevissa asioissa
7. Huolehtii jäsenmerkkien, kämppien avainten ym myynnistä
8. Toimittaa säilytettävän asiakirja-aineiston Tunturiladun arkistoon
9. Suorittaa muutkin johtokunnan hänelle antamat tehtävä.

NUORISOASIANHOITAJAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Vastaa nuorisoon suuntautuvan retkitoiminnan suunnittelusta ja toteuttamisesta koulutustapahtumin yms.
Johtokunta valitsee nuorisoasianhoitajan keskuudestaan järjestäytymiskokouksessaan

OSATEHTÄVÄT

1. Huolehtii siitä, että nuorille on tarjolla toimintaa säännöllisesti.
2. Pyrkii järjestämään nuorille sopivaa toimintaa Tunturiladun tilaisuuksien yhteydessä.
3. Pyrkii aktivoimaan osanottoa nuorten pienoisvaelluksiin kesällä
4. Pyrkii toteuttamaan nuorten retkikursseja joko erillisinä tai Tunturiladun muiden koulutustilaisuuksien yhteydessä sekä viikon kestäviä kursseja Lapissa.
5. Suorittaa muutkin johtokunnan hänelle antamat tehtävät.

KANSAINVÄLISTEN ASIOIDEN HOITAJAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Hoitaa Tunturiladun ulkomaisia yhteyksiä.
Kansainvälisten asioiden hoitajan valitsee johtokunta vuosittain järjestäytymiskokouksessaan.

OSATEHTÄVÄT

1. Hoitaa kansainväliseen toimintaan liittyvät asiat
2. Ylläpitää solmittuja, ja pyrkii luomaan uusia, yhteyssuhteita ulkomaalaisiin retkeilyjärjestöihin.
3. Huolehtii yhteyssuhteista tiedottamisesta
4. Tiedustelee mahdollisia ulkomaisia vaelluskohteita ja tiedottaa niistä jäsenille.

KERHOASIAINHOITAJAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimii Tunturiladun ja sen kerhojen välisenä yhdyshenkilönä.
Tiedottaa kerhoihin liittyvistä toiminnoista ja asioista johtokunnalle ja kerhoille.
Johtokunta valitsee keskuudestaan kerhoasiainhoitajan järjestäytymiskokouksessaan.

OSATEHTÄVÄT

1. Kerhojen toimintatietojen kerääminen ja tilastointi.
2. Kerhojen toiminnan seuranta toimintasuunnitelmista ja jäsentiedotteista.
3. Tiedottaminen kerhoille johtokunnan kerhoja koskevista päätöksistä, yhteisistä tapahtumista, kuljetuksista jne.
4. Ilmoittaa vuosittain Tunturilatulehteen kerhojen osoitetiedot.
5. Ilmoittaa vuosittain osoitetiedot Suomen Ladun osoitteistoon.
6. Ilmoittaa vuosittain Tunturiladun toimintatiedot Suomen Latuun.
7. Lähettää kerhojen toimintatiedot Tunturiladun sihteerille arkistoitavaksi.
8. Suorittaa muutkin johtokunnan hänelle antamat tehtävät.

KOULUTUSTOIMIKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimikunta vastaa Tunturiladun koulutuksesta, kurssiohjelmien suunnittelusta ja kehittämisestä.
Toimikunnan puheenjohtajana ja jäseninä toimii johtokunnan järjestäytymiskokouksessaan määräämät henkilöt.

OSATEHTÄVÄT

1. Suunnittelee ja laatii Tunturiladun kurssien ohjelmat
2. Valvoo toimikunnan ulkopuoliselle yksikölle annetun kurssisuunnittelun toimintaa
3. Aktivoi kerhoja kurssitilaisuuksien järjestämiseen.
4. Opastaa koulutustilaisuuksien järjestäjiä.
5. Avustaa kerhoja kurssien opettajien hankinnassa sekä kouluttamisessa.
6. Kehittää sekä omatoimisesti että kursseilta saadun palautteen pohjalta koulutustoimintaa.
7. Tiedottaa johtokunnalle ja puheenjohtajalle toimikunnan, suunnitelmista sekä lähettää toimikunnan kokouspöytäkirjat johtokunnalle.
8. Laatii toimintasuunnitelman talousarvioineen liitettäväksi Tunturiladun toimintasuunnitelmaan. Samoin laatii toimintakertomuksen työstään.
9. Suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimikunta vastaa Tunturiladun kiinteistöjen ja niillä olevien rakennusten ylläpidosta ja kunnosta sekä hoitaa Tunturiladun johtokunnan kulloinkin antamin valtuuksin yhteydet viranomaisiin.
Toimikunnan puheenjohtajana ja jäseninä toimii johtokunnan järjestäytymiskokouksessaan määrämät henkilöt.

OSATEHTÄVÄT

1. Vastaa hankittujen maa-alueiden kunnossapidosta ja rakennusten vuosi- ja peruskorkorjauksista.
2. Tekee Tunturiladun johtokunnalle vuosittain talousarvion kämppien rakennus- ja korjaustöistä sekä muista esille tulevista kustannuksista.
3. Hankkii kämpille tarvittavan irtaimiston ja huolehtii niiden kunnossapidosta sekä tarkistaa vuosittain irtaimistoluettelot.
4. Laatii vuosittain toimintasuunnitelman liitettäväksi Tunturiladun toimintasuunnitelmaan, laatii toimintakertomuksen työstään sekä lähettää toimikunnan kokouspäytäkirjat johtokunnalle.
5. Johtokunnan valtuuttamana tehtävään määrätty henkilö hankkii tarvittavat rakennusluvat, pitää yhteyttä rakennus- ja kaavoitusviranomaisiin, hakee kiinteistöjen maanjakotoimitukset ja tarvittavat lainhuudot.
6. Kämppätoimikunnan tehtävään määräämä henkilö huolehtii rakennus- ja huoltotarvikkeiden tilauksista ja vastaanottamisesta.
7. Kämppätoimikuntaan liittyvän rahaliikenteen hoitaa kämppätoimikunnan puheenjohtaja tai hänen siihen tehtävään määräämä henkilö neuvoteltuaan käytännön toimista Tunturiladun taloudenhoitajan kanssa.
8. Toimikunta järjestää tarvittaessa kämppätoimintaan liittyviä talkoita, määrää vastuuhenkilön sekä hankkii taloudenhoitajan kanssa talkoovakuutuksen.
9. Kämppätoimikunta voi tarvittaessa määrätä kullekin kämpälle tai tehtäväkentän osa-alueelle vastuuhenkilön.
10. Tiedottaa kämppätoimintaan liittyvistä asioista jäsenistölle
11. Suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

JÄRJESTÖTOIMIKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimikunta toimii Tunturiladun johtokunnan alaisena jäsenistön toiveet huomioiden, ja tekee ehdotuksia yhdistyksen henkilövalinnoista johtokunnalle ja esittää ne tarpeen mukaan varsinaiselle kokoukselle.
Toimikunta valmistelee johtokunnalle esitykset palkittavista henkilöistä.
Toimikunnan puheenjohtajan ja jäsenet valitsee johtokunta vuosittain järjestäytymiskokouksessaan. Toimikunnan puheenjohtajan ei ole suotavaa kuulua johtokuntaan.

OSATEHTÄVÄT

1. Pitää yhteyttä jäsenistöön ja kerhoihin etsien henkilöitä Tunturiladun johtokunnan ja toimikuntien jäseniksi sekä toimihenkilöiksi.
2. Toimikunta kokoontuu tarpeen mukaan, kuitenkin viimeistään kolme viikkoa ennen Tunturiladun syyskokousta.
3. Tekee esityksiä johtokunnalle/varsinaiselle kokoukselle henkilövalinnoista johtokunnan ja toimikuntien jäseniksi sekä toimihenkilöiksi.
4. Tekee esityksiä johtokunnalle Tunturiladun palkittavista henkilöistä.
5. Tarvittaessa toimikunta voi käyttää ulkopuolista asiantuntemusta.
6. Tiedotustoimintaan toimikunta voi käyttää Tunturiladun tiedotusvälineitä.
7. Toimikunta lähettää johtokunnalle kokouspöytäkirjansa tiedoksi ja edelleen arkistoon toimitettavaksi.
8. Toimikunta suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

SAAMELAISTOIMIKUNTA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimii johtokunnan alaisena toimikuntana, jonka tehtävänä on perehtyä saamelaiskulttuuriin ja seurata saamelaisasioiden kehitystä sekä tiedottaa niistä jäsenille.
Toimikunnan puheenjohtajana ja jäseninä toimii johtokunnan järjestäytymiskokouksessaan määrämät henkilöt.

OSATEHTÄVÄT

1. Tiedottaa saamelaisasioista johtokunnan kautta jäsenistölle.
2. Tarvittaessa toimikunta voi käyttää ulkopuolista asiantuntemusta.
3. Tiedotustoimintaan toimikunta voi käyttää Tunturiladun tiedotusvälineitä.
4. Toimikunta lähettää johtokunnalle kokouspöytäkirjansa tiedoksi ja edelleen arkistoon toimitettavaksi.
5. Toimikunta suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

RETKITOIMIKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimikunta vastaa Tunturiladun retkitoiminnasta, suunnittelee vaeluksia, aktivoi ja opastaa jäsenistöä retkiasioissa.
Toimikunnan puheenjohtajana ja jäseninä toimii johtokunnan järjestäytymiskokouksessaan määrämät henkilöt.

OSATEHTÄVÄT

1. Ideoi Tunturiladun retkitoimintaa sekä etsii ja kehittää uusia toimintamuotoja.
2. Opastaa jäsenistöä varusteasioissa, retkeilytekniikassa ja retkialuetietoudessa.
3. Aktivoi jäsenistöä retkeilemään Lapissa ja muuallakin.
4. Suunnittelee ja vetää vaelluksia.
5. Tiedottaa Tunturiladun retkeilytoiminnasta jäsenistölle.
6. Laatii toimintasuunnitelman talousarvioineen liitettäväksi Tunturiladun toimintasuunnitelmaan. Samoin laatii toiminta-
kertomuksen työstään liitettäväksi Tunturiladun toimintakertomuksen.
7. Lähettää toimikunnan kokouspäytäkirjat johtokunnalle.
8. Suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

SUSIVALIOKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Susivaliokunta toimii Tunturiladun ylläpitämän tunturisusijärjestelmään kuuluvien tehtävien hoitajana ja kehittäjänä.
Susivaliokunnan puheenjohtajan ja valiokunnan jäsenet valitsee vuosittain susien kokous.

OSATEHTÄVÄT

1. Vaalii susihengen säilyttämistä.
2. Seuraa tunturisusijärjestelmän sääntöjen noudattamista ja kehittämistä sekä käsittelee ja tekee muutosehdotukset niihin.
3. Kutsuu kokoon susien kokoukset.
4. Käsittelee ja hyväksyy tunturisusianomukset.
5. Käsittelee johtajasusianomukset ja esittää ne hyväksyttäväksi Tunturiladun johtokunnalle.
6. Pitää luetteloa nimetyistä eriasteisista tunturisusista.
7. Antaa lausuntoja tunturisusiasioista.
8. Käsittelee tunturisusiasioista tulevia valituksia ja esittää ne Tunturiladun johtokunnalle mahdollisia toimenpiteitä varten.
9. Lähettää valiokunnan kokouspäytäkirjat johtokunnalle.
10. Suorittaa muutkin johtokunnan sille antamat tehtävät.

TYÖVALIOKUNNAN TOIMENKUVA

TEHTÄVÄN YLEISLUONNE

Toimii johtokunnan ja puheenjohtajan apuna valmisteltaessa asioita johtokuntakäsittelyä tms. varten.

OSATEHTÄVÄ

1. Valmistelee johtokunnan tai puheenjohtajan sille antamat tehtävät.

JÄSENLEHTI TUNTURILATU

Vastaava toimittaja:
Kyösti Lamminjoki

Toimitussihteeri:
Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki
pk. 922-34418

Julkaisutoimikunta:
Kyösti Lamminjoki, Hannu Hiltunen, Marita Maula, Matti Rekola ja Antti Karlin (siht.)

Sivunvalmistus:
Ilmos Ky, Uusikaupunki

Painopaikka:
Plari Oy, Laitila

Njealljelaisten erilainen kerhotapahtuma

Kyllä tuo Mikkelin kesäinen tori on mukava paikka, siellä näkee ja kuuleekin kaikenlaisia asioita jos oikeisiin immeisiin törmää. Me onnistuimme siinä ja seurauksena oli, että toistakymmentä Njealljelaista nousi syyskuun 3 päivän iltana Mikkelin satamasta Jaarli-nimiseen laivaan matkalla "tuntemattomaan". Päämäärä oli Syrjälän perinnetila Anttolassa ja "tuntematonta" oli monelle se mitä siellä pääsisimme tekemään.

Elämys oli jo laivamatkakin, sillä "Saimaa on illalla kauneimmillaan" Laulu raikui, puhe sorisi ja tuntemattomista tuli tuttuja. Täysikuu piilotteli pilven takana, joten taskulamppuja tarvittiin kun iltamyöhään rantauduimme.

Aittoihin oli varattu yösijat. Kupinaa ja kapsetta, sipinää ja naurun tirskahduksia kuului vielä pitkälle yöhön. Viimein hiljeni ja unijukkakin saapui, kunnes aivan liian pian kuului Heikin huutelu; "herätkää katsomaan, maa on valkeena ja työt odottaa". Hieroimme unia silmistä ja hämmästelimme aitoista ulos kömpiviä ihmisiä. Olimmeko siirtyneet ajassa jonnekin 40-50 luvulle, pihalle tuli pitkähameisia huivipäisiä naisia, sarkahousuisia ja pellavapaitaisia miehiä. Olipa jollakin tuohikontti selässä.

Työtä löytyi jokaiselle taitojen ja halujen mukaan. Innokkaimmat kiirehtivät lämmittämään savusaunaa. Sitä oli jo edellisenä päivänä alkulämmitetty, jotta löylyä varmasti riittäisi puimamiehille ja ehkäpä meille muillekin. Pajassa porisi väripata täynnä kanervia. Iltapäivällä oli emäntä luvannut opettaa lankojen värjäystä.

Emäntä itse kiiruhti ruokkimaan tilan lampaat ja siat. Kanat kuopivat pihalla ja kukko kiekui navetan nurkalla. Tunnelma pihalla oli lupsakan touhukasta. Tulivatpa hanurinsoittajatkin pihalle soittelemaan syyspäivään sopivaa musiikkia.

Suurin joukko oli kuitenkin kiiruhtanut riihelle. Sieltä alkoi kuulua varstan lätke. Vuorotahtia varstalla ruista puitiin. Hiki valui ja pöly alkoi yskittää. Naama mustui ja ellei mustunut muuten niin Sepponen hiukan auttoi.

Puinti oli ainakin minulle uutta ja outoa. Yritin puintia itsekin, mutta oma nenä siinä oli enemmän vaarassa kuin riihen lattialla olevat rukiit. Mukavampaa oli istuskella riihen kynnyksellä, katsella ja ihailla taitajien työtä.

Varstat heiluivat Syrjälän perinnetilan riihessä Anttolassa njealljelaisten järjestämässä kerhotapahtumassa.

Pukeutumista myöten tutustuttiin perinteisiin.

Jutut olivat huikeita. Kuka muisteli minkinlaisia tapahtumia sieltä nuoruusvuosiltaan, sillä ainahan riihessä on tunnelmaa ollut. Lanttupaistikkaita syötiin kun puinnilta ennätettiin ja pölyt huuhdottiin alas kaljalla. Tuli se ruis puitua ja jyvät akanoista viskattua. Sen todistaa säkillinen riihitettyjä rukiinjyviä.

Riihen ulkopuolella oli äkkinäiselle hiukan helpompi työ. Siellä loukutettiin ja lihdattiin pellavaa. Eeva-emäntä näytti ihan kädestä pitäen miten työ tehdään ja niinpä meillä oli kotiin viemisinä "pellavaletit"

Tervaa keitettiin ja saatiinkin 5-6 litraa, joten venetervaa on Syrjälässä omasta takaa. Onneksi ei höyheniä lähistöltä löytynyt, sillä kukapa tietää mitä silloin olisi tapahtunut.

Vanha höyrykone lokomobiili koekäynnistettiin ja sekös noita miehiä kiinnosti. Eipä ihme. Ei niitä joka maalaiskylässä ole enää tallella, käyntikuntoisista puhumattakaan.

Pellavaakin nyhdettiin ja uutispuuroa keitettiin. Kyllä se puuro makoisalle voisilmän kanssa maistui kun ensin oli nautittu savusaunan löylyistä.

Ja eikä ne talkoot mitään ole ilman talkootansseja. Hanuristit soittelivat jenkat ja polkat ja valssit ja talkooväki tanssi niin että helmat vain heilahtelivat ja lapikkaat niin mukavasti kapsahtelivat tuvan lattialla.

Mukavaa meillä kaikilla oli ja opittiin ainakin luomutuotteita arvostamaan eikä hintaakaan enää suureksi ihmetellä. Kyllä siinä niin monta työvaihetta on ennen kuin ruis on leiväksi leivottu ja kaupanhyllylle ostajien saataville tuotu. Eiköhän taas ensi kesänä Mikkelin torilla tavata.

Ritva

TUNTURILADUN ARKISTO

Kuten tunnettua Tunturiladun arkisto on koottu Helsingin kaupunginarkiston kotiseutuarkistoon. Arkiston on järjestänyt tutkija Hannu Vuorensola.
Arkiston osoite on Helsingin kaupunginarkisto / kotiseutuarkisto, Eläintarhantie 3 F, 00530 Helsinki, puh. 90 - 7323 574.
Arkisto on avoin klo 8.30 - 16.00.

Arkisto on järjestetty alla olevan luettelon mukaisesti:

LUETTELO

A. Diaarit ja päiväkirjat
- Tenavakodin vieraskirja
- Tenokodin Kuivivieraskirja
- Susikyrön vieraskirja

B. Luettelot
- Jäsenluettelot
- Tunturisusiluettelot
- Luettelot johtokunnan jäsenistä
- Luettelot Susikyrön avaimista
- Osanottajaluettelot
- Arkistoluettelo
- Luettelot kutsuvieraista
- Tililuettelo

C. Pöytäkirjat
- Vuosikokousten pöytäkirjat liitteineen
- Kevät- ja syyskokousten pöytäkirjat
- Johtokunnan kokousten pöytäkirjat
- Susikokousten pöytäkirjat
- Susivaliokunnan pöytäkirjat

D. Toimitteet
- Jäsenkirjeet
- Pro memoriat
- Toimintalomakkeet Suomen Ladulle
- Ilmoitukset yhdistysrekisteriin
- Valtakirjat
- Suomen Ladun ansioplakettianomukset

E. Saapuneet asiakirjat
- Suomen Ladun kirtokirjeet
- Helsingin Ladun kiertokirjeet
- Suomen Ladun vuosikokousaineistoa
- Suomen Ladun pöytäkirjat
- Kerhojen tilastotietokaavakkeet

F. Kirjeistö
- Yleinen kirjeistö
- Lehdistöä koskeva kirjeistö
- Naistoimikunnan joulupaketteja koskeva kirjeistö
- Hyväksytyt tunturisusianomukset
- Hyväksytyt johtajasusianomukset
- Hylätyt tunturi- ja johtajasusianomukset

G. Tiliasiakirjat
- Päiväpääkirjat
- Jäsenmaksujen tilityslomakkeet
- Juhlien tilit
- Listat lahjoituksista

H. Sisällön mukaan järjestetyt asiakirjat
- Säännöt
- Historiikit
- Susivihkiäisten aineistoa
- Talvipäivien aineistoa
- Arpajaisten aineistoa
- Sopimukset, velkakirjat ym.
- Tunturiladun 5- ja 10-vuotisjuhlien aineistoa
- Puheet
- Tapani Piiraisen tunturilatutoimintaan liittyvää aineistoa
- Kiinteistöjä koskevaa aineistoa

S. Filmit
- Filmit susivihkiäisistä

U. Muut asiakirjat
- Tunturilatu-lehti
- Tunturilatu-lehdessä käytettyä aineistoa
- Lehtileikkeet
- Painotuotteet

Tunturikerhojen aineistoa
- Pöytäkirjoja
- Toimintakertomuksia- ja suunnitelmia
- Jäsenkirjeitä
- Kirjeistöä

Koilliskairan rauha rikkoontuu

Moottorikelkoilla Korvatunturiin

Koilliskairan erämaissa keväthangilla hiihtelevän tunturisuden ei auta pahastua jos samalle jängälle osuu moottorikelkkojen raito porontaljoilla pehmustetut reet pullollaan värikkäisiin asusteisiin pukeutuneita appelsiinituristeja. Homma on täysin luvallista, sillä Kemihaaran ja Korvatunturin välisestä moottorikelkkareitistä allekirjoitettiin sopimus viime syyskuun 15. päivänä. Sopijoina ovat Savukosken kunta, Kemin-Sompion paliskunta, paikalliset matkailuyrittäjät ja UK-kansallispuisto.

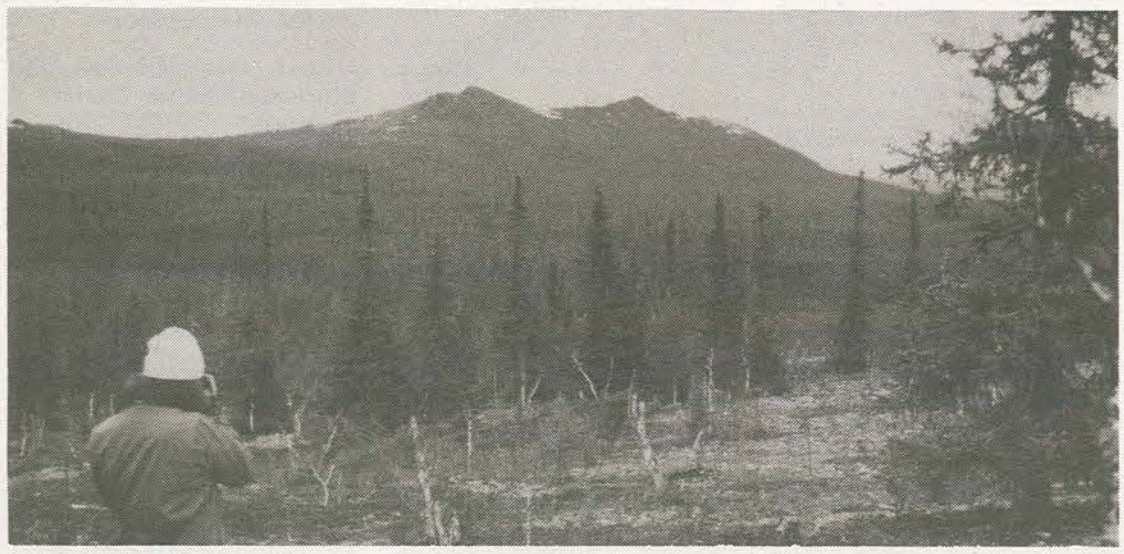
Asiakirjan mukaan reitille saa hakemuksesta moottorikelkkailuun oikeuttavan luvan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Näin savukoskelaisille matkailuyrittäjille tarjoutuu mahdollisuus kuljettaa turisteja Kemihaaran entiseltä rajavartioasemalta runsaan kahden peninkulman päässä kohoavalle Korvatunturinmurustalle, josta itse Korvatunturi avautuu ihailtavaksi kaikessa komeudessaan. Korvatunturin huiputus on taas visaisempi juttu; Lapin rajavartiosto vaatii vankat perustelut ennen kuin vyöhykelupa heltiää jos sittenkään.

Näihin asti Korvantunturin maisemiin on päässyt talvisaikaan hiihtämällä omia uriaan tai Kemihaarasta merkittyä reittiä. Taivalta on joskus helpottanut rajamiesten ajama polanne. Näillä lumilla kelkkareitti ja latu erkanevat kohta Vierihaaran porokämpän jälkeen. Paliskunnan toivomuksesta kelkkaura murustalle ajetaan jänkiä pitkin, jotta porojen laiduntaminen ei häiriintyisi. Kun reitit erkanevat, erämaan rauhasta nauttimaan tullut hiihtäjä ei häiriinny kelkkojen pärinästä.

Reitin avaamista Kemihaarasta Korvatunturiin on suunniteltu Savukoskella vuosia. Luvassa ei rajoiteta kelkkojen eikä kerralla maastoon lähtevien ryhmien kokoa, mutta luvanhaltijan on järjestettävä kullekin pailakalle kuljettaja. Lupaehtojen mukaan turistit eivät itse saa ajaa maastoon merkittyä reittiä, eivätkä Urho Kekkosen kansallispuistossa muutenkaan.

Vaikka kelkkasafareille puiston laidoilla lienee kysyntää, paniikkiin tuskin on aihetta. Kemihaara sijaitsee niin sanotusti jumalan selän takana, minne jo pelkkä meneminen vaatii aikaa ja kelkkakyyti päälle rutosti rahaa. Maatalousministeri Martti Pura päätti niin ikään syyskuussa, ettei moottorikelkkailua panna vielä maksulliseksi. Se saattaa alentaa muutamalla markalla Korvatunturin keikan hintaa, mutta silti maksettavaa varmasti jää.

Toivottavaa on, etteivät tämänkaltaiset turistipalvelut sillä suunnalla ainakaan laajene. Hitaasti kiiruhtaville hiihtäjille pitää taata puiston perusajatukseen kuuluva luonnon rauha ja metsähallituksen ylläpitämille kämpille sellainen järjestys, että omilla voimillaan äheltävät vaeltajat pääsevät yöpuulle moottorimiesten hätyyttämättä.

Näiltä jalansijoilta pääsevät suksettomat turistit katselemaan Korvatunturin maisemia. Oikean puoleisen nipukan päältä kulkee Suomen ja Venäjän raja..

MARKKU TAWAST

LAPIN JOTOKSILLA

Tolosen vaarin siella

Itä-suomesta lähtenyt rinkkaturisti ajelee yksin autollaan alkavan ruskan kirjoman maiseman halki kohti Lappia. Hänen on määrä kohdata vaelluskaverinsa Sodankylän linja-autoasemalla puolilta päivin. Aikaa oli runsaasti, joten ei kiirettä.

Matkatessaan siinä jossain Kemijärven ja Pelkosenniemen välillä hän huomaa pienen peltoaukeaman laidassa tönön, jonka katolla törröttää paikkakunnan tavan mukaan lihankuivausteline. Automies poikkeaa hetken mielijohteesta kysymään, josko talosta liikenisi myytäväksi kulkijalle pala kuivalihaa. Hän ohjaa auton pihatien sivuun ja kävelee vinoon painuneen navetan ohi tuvalle, koputtaa ovelle ja käy sisälle. Pienen tuvan hämärässä istuu vanhahko ukko alushoususillaan keinutuolissa, hypistelemässä piippuaan. Tulija tervehtii ja esittää asiansa. Ukko on yksin kotosalla, miniä tulisi kohtapuoliin, oli vain asioillaan naapurissa. Matkamics istuutuu kehoituksesta ovensuun penkille ja vaari ryhtyy lataamaan piippuunsa "Rettigin vaaleata".

Vieras on tupaa silmäillessään äkännyt vaarin takana seinällä nahkahihnassa roikkuvat karhun kynnet, ja saa siitä aiheen kysyä:

- Näkyykö sitä näillä mailla useinkin karhuja.

- Ei näjy ... ei, vastaa ukko ykskantaan piipun sytyttämisen lomassa.

- Ajattelin vain, kun näin nuo kynnet seinällä roikkumassa, puolusteli odottelija huonoa keskustelun aloitustaan.

Ukon silmät kirkastuivat oitis, keskustelun aihe oli kuin olikin mieluinen.

- Niin ... nuo kynnet, ne olen itse ottanut kontiolta,... ihka elävältä elukalta, kuuluu savun pöllähdysten välistä.

- Älkäähän nyt, ei kai sentään elävältä, äimistelee vieras hurjaa väitettä ja jää odottelemaan tarkempaa selvitystä.

Ukko on ilmiselvästi mielissään saatuaan kuulijan jutulleen. Hän käppäisee hakemassa kynnet seinältä, eikä tätä tarvitse kummemmin patistaa kertomaan tarinaansa.

Tapaus oli sattunut heti viime sodan jälkeisenä talvena. Kertoja oli tuolloin ollut alun toisella kymmenellä oleva pojanjolppi. Kevättalven aurinkoisena päivänä hän oli jäänyt yksin kotosalle, ja laitettu joutessaan navetan taakse pienimään kuusen hakoja kuivikkeiksi elukoille. Auringon lämmittämässä ilmassa tuntui jo selvästi kevään lähestyminen. Räystään pitkät jääpuikot tiputtelivat vesiään seinustan viereen syntyneelle pälvelle. Lantapohjaisen navetan luukusta sekoittui seinustalla väreilevään ilmaan palaneen lannan ammoniakkipitoinen tuoksu.

Muutama talvipiilostaan esiin ryöminyt kärpänenkin koki lämmitellä siinä harmaalla hirsiseinällä. Navetassa oli hieho aistinut kevään saapumisen kuulutellen tuon tuostakin ilmoille kaipuutaan kesälaitumille.

Hakotukin äärellä poika heilutteli verkkaiseen tahtiin pitkäteräistä hakokirvestä. Vielä oli iso kasa havuja jäljellä ja isä toisi illalla lisää palatessaan metsästä. Poika havahtuu uneliaasta tunnelmasta tuvan suunnalta kuuluvaan hangen rahinaan. Joko äiti oli palaamassa kylältä, pian saisi ruokaa. Hän kääntyy katsomaan tuvan suuntaan. Pihalla tuvan ja navetan välisellä polulla seisoo karhu, kuono kohollaan, haistellen kohti navettaa. Hiehon ääni se varmaan oli saanut talviuniltaan heränneen nälkäisen otson liikkeelle. Pojan havaittuaan karhu kapsahtaa kahdelle jalalle ärhentelemään.

Kauhusta jähmettynyt poika tajuaa hetkessä tilanteen kiperyyden, ketään ei ole auttamassa ja tupaan tai navettaan ei pääse turvaan, karhun sulkiessa tien. Miehenalku muistaa tikkaat navetan seinustalla ja on samantien kiipcämässä katolle, puristaen yhä kourassaan hakokirveen vartta.

Karhu pihalla tekee uuden tilannearvion. Se päättää vaihtaa epävarman mullipaistin varmemmalta näyttävään ja säntää vauhdilla tikkaille ja niitä ylös kohti räystäällä kyyhöttävää poikaa. Poika puolestaan yrittää peloissaan ylemmäksi katolla, mutta sulavan lumen liukastamat päreet eivät anna riittävää jalansijaa, ja hän näkee kuinka peto lähenee. Juuri sillä hetkellä kun karhun käpälä tavoittaa räystään, huitaisee poika henkensä hädässä hakokirveellä otusta varpaille.

Kuuluu karmea karjaisu ja hyökkääjä liukuu ryminällä tikkaita alas. Äimistynyt karhu istahtaa tantereelle nuolemaan veristä tassuaan, ärhentelee hetken pihamaalla, nousee vielä tuvan nurkalla kahdelle jalalle ja linkkaa viimein verisin jäljin kohti metsää.

Kun poika lopulta tohti tutisevin jaloin kavuta alas katolta, löysi hän tikkaiden juurelta neljä karhun varvasta. Isä oli myöhemmin irrottanut kynnet luista, porannut reiät ja pujottanut ne nahkahihnaan kolmen pienen vaskirenkaan kanssa. Pojalle antaessaan oli kertonut, että vanha kansa sanoi tällaista siellaksi, ja uskoi sen suojelevan pahaa vastaan.

Ukko kopistaa sammuneen piippunsa ikkunalla olevaan kukkapurkkiin, pelargonian juurelle. Samaan aikaan kuuluu porstuan puolelta askeleita, talon emännän tullessa sisälle. Vieras tervehtii ja esittää asiansa vuorostaan emännälle.

- On tuota koppuraa sen verran, jotta vieraallekin pala myydä, sanoo nainen ja pyörähtää takaisin hakemaan porstuan kaapista tummanpuhuvan kalikan kuivalihaa. Kulkija maksaa pyydetyn hinnan, kiittää ja tekee lähtöä. Kuulee vielä ovea sulkiessaan emännän kämittävän äänen läksyttävän vanhaa miestä.

- Housuitta siinä, häpeisitte... montako kertaa olen sanonut, ettei kukkapurkkiin saa kopistella piipunperskoja... taasko se vaari niitä omia juttujaan ihmisille.

- Enhän minä muuten, mutta kun vasiten kysytään... kantautuu vielä pihalle vaarin vaisu puolustelu. Matkamies suuntaa kohti kulkuneuvoaan ja on tuota pikaa taas maantien päällä matkalla kohti pohjoista.

Näin kertoili **Heikha.**

TUNTURIUUTISET

Tällä palstalla julkaistaan pieniä uutisia joista ei ole yleisesti tiedotettu, mutta jotka ovat tunturiretkeilijöille tärkeitä. Tiedot autiotuvista, silloista, reiteistä ja muista rakennelmista sekä säännöistä ja rajoituksista, yleensäkin kaikki muutokset Lapin retkeilyalueilla, voidaan tuoda tunturilatulaisten tietoisuuteen tässä. Harkitusti voidaan myös huhujakin julkaista. Silloin niille saadaan joko vahvistus tai ne voidaan osoittaa perättömiksi.

Ilmoittakaa Lapin retkeilyalueiden asioista palstan toimittajalle: Matti Rekola os. Rintamäenkatu 29 G 14 33820 Tampere. Puh. 931–652563

Rajanylityspaikat Suomen–Norjan rajalla

Heinäkuun 15. päivänä tuli voimaan uusia retkeilijöille tarkoitettuja rajanylityspaikkoja Suomen ja Norjan välisellä rajalla. Ylikulkupaikoilla, joita on nyt 8 kpl, rajan saa ylittää vain jalkaisin tai suksilla, eikä tullattavaa saa olla mukana. Jos on tullattavaa tavaraa, on käytettävä jotakin kuudesta tullitiestä.

☆

Sevettijärven melontareitti

Metsähallituksen Ylä-Lapin hoitoalue on kunnostanut Inarijärven ja Sevettijärven välille melontareitin. Noin 120 km:n pituinen reitti kulkee pääosin järviä pitkin, mutta siinä on myös kovakoskisia jokiosuuksia, joiden laskemista ei suositella kokemattomille.

Reitillä on useita vetotaipaleita kanoottien ja keveiden soutuveneiden vetämistä varten. Näille 'kapulateille' on rakennettu kiinteät poikkipuut noin metrin välein. Pisimmät vetotaipaleet ovat noin 700 metriä pitkiä. Suolisvuonon ja Suolisjärven välissä on 20 metrin pituinen rautatie raskaidenkin veneiden vetämiseen.

Reitin esitteitä saa Metsähallinnon toimipisteistä sekä infopisteistä Lapissa.

☆

Kämppätietoa Appikselta

SUIVAKON SAUNA ON PALANUT, ovat kevään -93 hiihtovaeltajat havainneet. Autiotupa itse on hyvässä kunnossa hellalla ja kaminalla varustettuna.

RIEKKO-OJAN ELI MAUNULAN KÄMPÄLLÄ ei ole enää kaminaa. Paloturvallisuuden vuoksi se on heitetty pois.

HIRVASSALMEN ELI MINISTERIN KÄMPPÄ purettu, kuten myös puuliiteri ja puucee.

☆

Enontekiön itäosan kämpistä

NALTIJÄRVEN KESÄTUPA on palanut ja kämpässä ollut puhelin viety pois.

RAUTUOIVIN KÄMPPÄ on rajavartiostolta siirtynyt paliskunnalle ja on lukittu.

☆

Käsivarren autiotuvat

Parin vuoden aikana on Käsivarren autiotupakanta kokenut melkoisen muutoksen. Lähes kaikki ovat peruskorjattuja, osa kämpistä on poistettu ja osa siirretty uuteen paikkaan.

Seuraavaan Tunturilatu-lehteen 2/94 tulee täydellinen luettelo Enontekiön kunnan alueella olevista Metsähallituksen tuvista, mutta kevätvaellusten varalle tiedoksi tärkeimmät muutokset:

HALTI. Autiotupa 5 henk. Entinen rajavartiotupa. Kamina ja kaasuliesi.

KOBMAJOKI. Autiotupa 6 henk. Entinen Somaslompolossa sijainnut autiotupa peruskorjattu 1993. Sijaitsee Somasjärven lounaispuolella Kobmajoen varrella lähellä poroaitaa. Kalottireitti.

LOSSU. Autiotupa 6 henk. Peruskorjattu 1992.

TAABMA. Autiotupa 4 henk. Entinen porokämppä peruskorjattu 1993.

TERBMISJÄRVI. Autio/varaustupa 8/10 henk. Peruskorjattu 1992. Terbmisjärvi on siirretty ulko-oven eteen.

KASKASJOKI. Entinen varaustupa on nyt autiotupana 8 henk. Lasikuitukämppä poistettu.

SYVÄJÄRVI. Autiotupa 4 henk. Entinen rajavartiotupa (?) Jietajoen varrella. Peruskorjattu 1992.

Kaikki Metsähallituksen tuvat huolletaan. Metsähallituksella on myös kolme vuokratupaa: PALOJOENSUU, KUTTANEN ja JÄRÄMÄ, jotka sijaitsevat Neljäntuulentien läheisyydessä.

☆

Urho Kekkosen kansallispuiston varaustuvat

Kansallispuiston tupien varaukset hoidetaan nykyisin Tankavaaran opastuskeskuksessa (puh. 9693 - 46251). Jos haluaa lähteä maastoon muualta kuin Tankavaaran suunnalta, voi avaimen pyytää lähettämään postiennakolla. Avaimen voi palauttaa puiston opastuskeskuksiin Tankavaaraan tai Savukoskelle, Tunturikeskus Kiilopäälle,

Saariselän opastuspisteeseen tai Tulppion majoille. Panttimaksun saa takaisin kuittia vastaan. Maksukuitti on syytä pitää mukana tuvissa yövyttäessä, sillä puiston valvojat voivat tarkistaa onko varaus voimassa ja kiistanalaisissa tapauksissa kuitin perusteella voidaan todeta oikeus yösijaan.

☆

Tunturisääpalvelu

Nyt on mahdollisuus saada ennusteita tulevasta säästä tunturialueilla. Alla oleviin palvelunumeroihin voidaan soittaa mistä päin Suomea tahansa ja milloin vain. Tiedotteen pituus on 1 - 2 minuuttia ja hinta on 5:50 - 7:50 markkaa. Sääpalvelu jakaantuu neljälle alueelle:

1. Pohjois-Lappi	puh. 970 671
2. Tunturi-Lappi	puh. 970 672
3. Itä-Lappi	puh. 970 673
4. Koillismaa	puh. 970 674

☆

Kansallispuisto Itä-Inariin?

Paatsjoen varteen on muodostumassa laaja, kolmen valtakunnan alueelle ulottuva suojelualue. Vätsärin erämaa-alueesta voidaan muodostaa kansallispuisto joka rajoittuu Norjan ja Venäjän suunniteltuihin suojelualueisiin. Övre Pasvikin kansallispuistoa ollaan laajentamassa Norjassa. Venäjälle on jo perustettu Pasvikin luonnonsuojelualue ja suunnitellaan Suomen rajan tuntumaan Rajakosken luonnonsuojelualuetta.

Vätsärin erämaa-alueen etelälaitaan oli jätetty kapea käytävä mahdollista tietä varten. Nyt Tielaitos on todennut tien rakentamisen kannattamattomaksi ja Norjassa se halkaisisi Övre Pasvikin kansallispuiston.

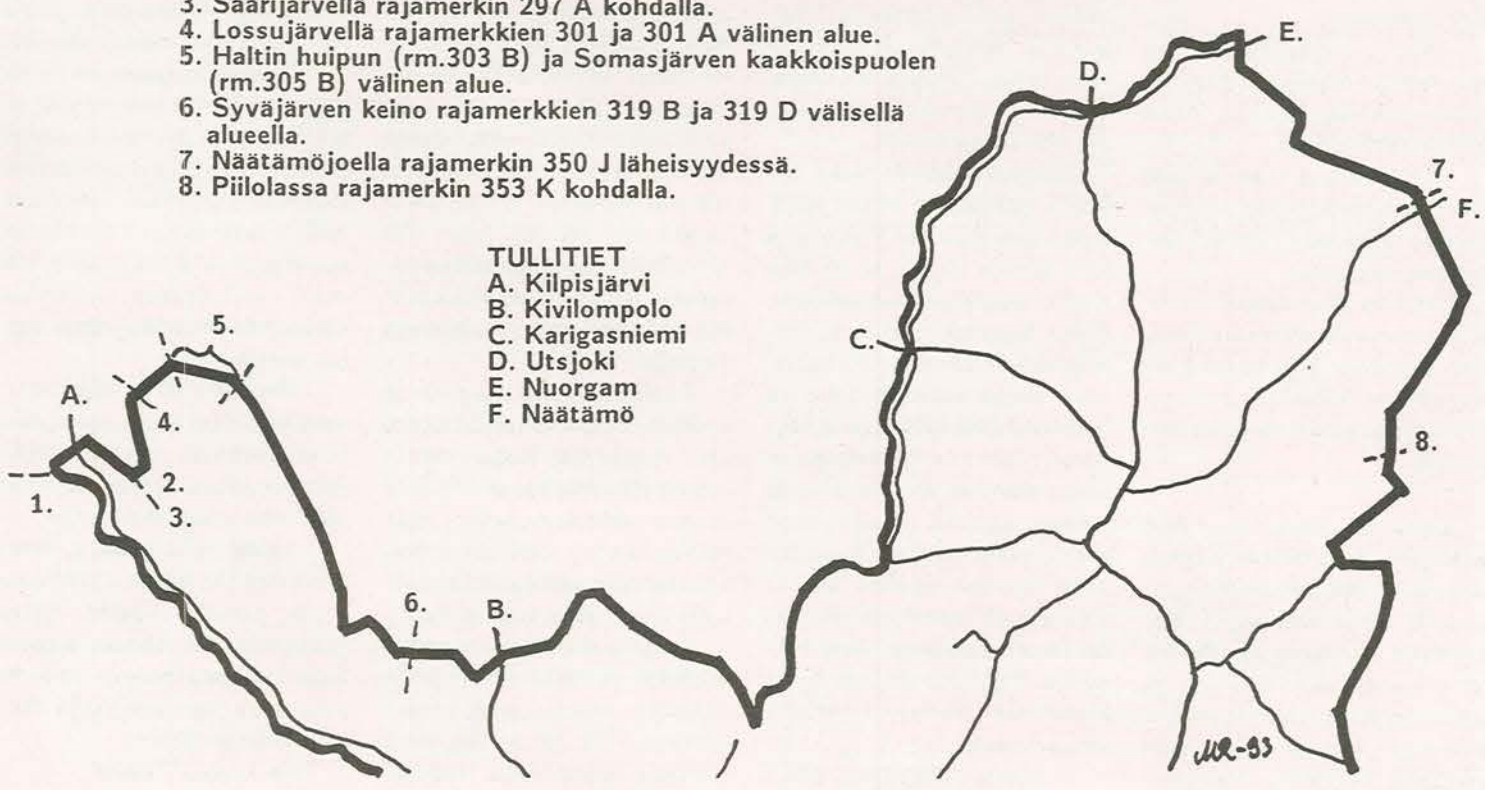
Autiotuville pullonpalautus

Yli kahdellesadalle autiotuvalle ja tulipaikalle on kesällä -93 järjestetty pullopalautuslaatikot. Pullot kuljetetaan kierrätykseen talvisin moottorikelkoilla. Koskahan näemme virvoitusjuoma-automaatteja jänkhällä?

YLIKULKUPAIKAT SUOMEN JA NORJAN VÄLISELLÄ RAJALLA

YLIKULKUPAIKAT
1. Kolmen valtakunnan pyykin ja rajamerkin 294 välillä.
2. Saarijärvellä rajamerkin 296 B kohdalla.
3. Saarijärvellä rajamerkin 297 A kohdalla.
4. Lossujärvellä rajamerkkien 301 ja 301 A välinen alue.
5. Haltin huipun (rm.303 B) ja Somasjärven kaakkoispuolen (rm.305 B) välinen alue.
6. Syväjärven keino rajamerkkien 319 B ja 319 D välisellä alueella.
7. Näätämöjoella rajamerkin 350 J läheisyydessä.
8. Piilolassa rajamerkin 353 K kohdalla.

TULLITIET
A. Kilpisjärvi
B. Kivilompolo
C. Karigasniemi
D. Utsjoki
E. Nuorgam
F. Näätämö

Tunturilatu erävaelluskilpailujen järjestäjänä 1994

Erävaelluksen SM-kilpailujen säännöissä määrätään, että kilpailun "tehtävien aiheiden tulee liittyä olennaisesti erävaellukseen jakaantuen: 1. erävaellustietoihin ja -taitoihin, 2. suunnistukseen, 3. ensiapuja pelastuspalvelutoimintaan sekä 4. luonnontuntemukseen ja -suojeluun".

Edelläolevan sääntökohdan luettuaan on ymmärrettävää, että Tunturilatu ja tunturilatulaiset kiinnostuivat heti alusta (1970) alkaen Erävaelluskilpailuista.

Alkuinnostusta varmasti lisäsi se, että kaksi ensimmäistä kilpailua järjestettiin Lapissa, meitä tunturilatulaisia kiehtovassa ympäristössä. Myöhemmin on kilpailut järjestetty vuoroin Etelä-Suomessa ja vuoroin niille luontaisimmilla alueilla - Lapissa. Nyt kun kilpailujen järjestämisvuosissa täyttyy neljännesvuosisata, on jälleen Lappi vuorossa

Myös Tunturiladun säännöissä on mainita, että "kilpailuluontoisista toiminnoista ainoastaan yhdistyksen tarkoitusta tunnetuksi tekevät kilpailut kuuluvat yhdistyksen toimintaohjelmaan".

Tunturilatu on tehnyt monipuolista työtä koko toimintahistoriansa ajan eräretkeilytietojen ja -taitojen edistäjänä ja tunnetuksi tekijänä. Siksi onkin luonnollista, että Tunturilatu nyt jo kolmatta kertaa ryhtyy Erävaelluksen SM-kilpailujen järjestäjäksi. Perinteemmekin velvoittavat. Paitsi että olemme vastanneet kilpailujen kokonaisjärjestelyistä, ovat edustajamme olleet mukana mm. järjestelytoimikunnassa, valvojina, ratamestareina ym. Lisäksi ei ainoatakaan toista järjestöä ole edustanut kyseisissä kilpailuissa vuosien aikana niin monta partiota kuin Tunturilatua. Olemme olleet vaeltamassa milloin Lapin selkosilla milloin Etelä-Suomen erämaissa kaikissa tähän astisissa kilpailuissa. Myös edustajiemme saavuttama mitalisaalis on huomattava.

Tänä vuonna siis ponnistamme jälleen joukolla Lapissa. Kilpailujen onnistuminen on meidän kunnia-asiamme. Uskon tunturilatulaisten tiedostavan tehtävän omakseen ja jokaisen - jolle se vain on suinkin mahdollista - vastaavan epäitsekkäästi hänelle esitettyyn kutsuun ja aktiivisesti paneutuvan hänelle osoitettuun tehtävään. Kaikki "vakanssit" ovat tärkeitä ja vaikuttavat onnistuneen lopputuloksen aikaansaamiseen. Tunturiladun johtokunnan nimeämä järjestelytyöryhmä on jo työskennellyt viime keväästä alkaen ja tahti kiihtyy tämän vuoden puolella. Organisaatio on luotu ja rastihenkilöstön rekrytointi käynnistynyt. Nyt tarvitaan juuri Sinua – tunturilatulainen, jolla on mahdollisuus varata viikko (28.8.-4.9.) kilpailujen järjestelyyn. Korvauksia emme voi luvata, mutta tarjoamme perillä "retkeilyllisen täysihoidon" sekä tunturien kiehtovan tunnelman ja - tilauksemme mukaan - mahtavana palavan ruskan. Ota siis yhteys kerhosi vetäjiin tai suoraan kilpailutoimikuntaan, yhteystiedot ovat toisaalla tässä lehdessä.

Totean jo tässä yhteydessä, että kilpailujen kunnialla läpivieminen on raskas ponnistus, jonka olemme tietoisesti ottaneet harteillemme. Mutta ennenkaikkea kilpailu on mieleenjäävä ja antoisa tapahtuma kaikille siihen osallistuneille.

TULE SIIS MUKAAN
– PONNISTAMME
YHDESSÄ.

Stuorra-Ykä

VAELLUSPOLUILTA

Nappisuunnistus – tai sitten ei

Himovaeltaja ei tyydy tavanomaisiin maastoihin eikä vaellusreitteihin. Aina löytyy uutta ja ennenkokematonta. Ja kun Lappiin asti kerran lähtee, on siellä oltava tarpeeksi kauan. Viikossa ei mitään ehdi näkemään ja kokemaan, kolme viikkoa erämaissa on jo elämys.

Oli hauskaa kuunnella tutun kaukovaeltajan tarinointia tulilla, laavussa loikoillen.

Kaveri aloitti hiihtovaelluksensa Kilpisjärveltä. Vaatimattomat vaellusvarusteet oli pakattu vuosien kokemuksella suunniteltuun ja itse tehtyyn lasikuituahkioon. Hän hiihteli ensin Yliperän tuntureita ja jatkoi sitten Somasjärven ja Taabman kautta kaakkoon. Tenomuotkan paikkeilla hän tapasi toisen persoonallisen yksinhiihtäjän ja tekivät sitten jonkin matkaa yhdessä taivalta upottavassa kelissä ja sakeassa lumipyryssä.

Olivat hiihtäneet Munnikurkkion rajavartioaseman ohitse, kun lumessa rähjäämiseen kyllästyneinä palasivat sinne takaisin. Siellä rajamiehet passasivat heitä ylettömästi, syöttivät ja juottivat mehukkaiden juttujen kera. Päivän päätteeksi vielä sauna ja oikea peti.

Hetan kirkonkylään ei ollut tarvetta poiketa ja hän hiihti sen ohitse kaukaa. Jatkoi edelleen Kerässiepin ja Akasjärven kautta etelään. Ounasjoen ja Torniojoen väliseltä kairalta löytyi lukuisia avoimia kala- ja metsäkämppiä, uskomattoman komeita aarnialueita ja jylhiä kuruja. Jostain kyläkaupasta hän osti lisämuonaa ja maksoi sekä söi itsensä kipeäksi lenkkimakkarasta.

Vaelluksensa kaveri oli aloittanut huhtikuun puolivälissä ja mitä pidemmälle etelään ja kauemmin hän hiihti, sitä kovemmin alkoi kesä tulla vastaan. Sulat ja tulvivat joet sekä sulavesien peittämät jängät teettivät runsaasti työtä ylityspaikkojen hakemisineen. Metsissä hanget olivat soseena ja kelkkauria juovattelemalla saattoi kiertää yhtä ja samaa vaaraa parikin kierrosta.

Koko matkan hän oli kulkenut vanhoilla GT-kartan riekaleilla ilman ongelmia. Rovaniemen länsipuolelta hän löysi kartalta pikkutien mikä veisi kaupunkialueen ulkopuolella suoraan rautatieasemalle.

Miten sattuikin. Lähes 700 kilometrin puhtaiden hankien vaelluksen jälkeen hän osui suoraan tien päähän - Rovaniemen kaatopaikalle.

Ei niin pahaa, ettei jotain hyvääkin. Saattoihan sinne jättää pari tyhjää säilykepurkkia.

MR

KIRJOJA! VIDEOITA!
Myymme postitse suomalaisia ja ulkomaisia kirjoja, -karttoja ja -videoita mm. seuraavilta aloilta:
MELONTA
ERÄ- JA VUORISTOVAELLUS
KIIPEILY
MAASTO- YM. PYÖRÄILY
JUOKSU
TRIATHLON
Satoja erilaisia, edulliset hinnat alk. 20,-. Toimitukset postitse kaikkialle.
TILAA ILMAINEN LUETTELO!
T:mi RETKEILYKIRJAT
Suvikummunrinne 4 D 20, 02120
Espoo, p. 90-426128, myös iltaisin

LAPINLUMOA

Lappi on kohtalo

Lappi on kohtalo
enemmän kuin nainen,
jota voit paeta, Lappia et.
Hetkeksi Pohjola jättäös vainen,
kohta jo luoksensa taas palannet.
Kiehtova, valtava voimaltaan
tenho on Pohjolan tunturimaan.
Lappia kaipaat,
jos kuljet sä kunne.
Sitä on vaikea unhoittaa.
Jäähtyvä kuuminkin lemmen on tunne,
vaan rakkaus Lappiin on jatkuvaa.
Kiehtova, valtava voimaltaan
tenho on Pohjolan tunturimaan.

Tunnelmointia

Mä jälleen nähdä saan
sun katsees` kaunis maa.
Tuo kimaltees` ja valos` vaan
taas mieltäin kohottaa.
Oi Lapinmaa,
unteni maa,
sinussa lempeni elää!
Oi Lapinmaa,
onneni maa,
sinulle lauluni helää!

"Tunturisusi n:o 30"

Matkantekoa Opukasjärvellä.

Tulvan saartamana tunturissa

Omistimme retkitoverini Heikin kanssa viisi Siperian huskyä. Olimme talven aikana myös kilpailleet valjakollamme keskinkertaisella menestyksellä. Harjoitus- ja kilpailukilometrejä oli kertynyt likimain 1500 ja päätimme kokeilla, kuinka koiramme selviytyvät pitemmästä vaelluksesta tunturimaisemissa.

Oli huhtikuun viimeiset päivät vuonna -84 kun suunnistimme automme kohti Sevettijärveä. Tiesimme, että sieltä kulki Pulmangiin paljon käytetty kelkkaraito. Kokemuksesta tiesimme, että pettävillä kevätkeleillä ei kannata lähteä upottaville hangille, varsinkaan koirien ja kuormareen kanssa.

Sevetin kahvibaarissa haukkasimme aamupalaa ja hankimme pilkkiluvat mahdollista rautupäivällistä varten. Baarissa "kaljatauolla" olevat poromiehet katselivat epäillen retkikuntaamme, mutta neuvoivat kuitenkin ystävällisesti meille mistä kelkkaraito alkaa. Pitkän matkan auton ahtaudessa kiusautuneet koiramme suorastaan uhkuivat menohaluja. Arvioimme retkemme ajaksi kuusi päivää, joten varusteemme teltta ja muonat rekineen painoivat noin 60 kiloa.

Kovapohjainen raito oli erittäin hyvä ajaa. Olimme suksinemme reen perässä "hinausköydessä", vain vastamaat sauvoimme koirien avuksi. Eräs poromies oli uteliaisuudesta lähtenyt jälkeemme. Noin tunnin kuluttua hän tavoitti meidät vasta Opukasjärvellä kun olimme tauolla ja ihmetteli kovin vauhtiamme. "Olethan helkkarin kauas ehtiny, mie luhlin notta pari kilometriä".

Kairasimme jäähän muutaman avannon. Saimme puolikiloisen siian ja taimenen, jonka koiramme sieppasivat ja repivät palasiksi ennen kuin ehdimme hätään. Koska Ahti ei ollut anteliaampi, jatkoimme matkaamme kohti Iisakkijärveä. Alkumatkan vauhti alkoi tuntua valjakkomme tassuissa ja jouduttava laukka muuttui sudenhölkäksi. Ilmojen haltia suosi matkaamme ja koska rinkat eivät painaneet harteitamme, nautimme hangesta ja auringosta. Iisakista saimme pari nättiä siikaa. Ahvenia emme huolineet, sillä olimmehan vesillä, jossa oli jalokalaa.

Ruokailtuamme katselimme karttaamme ja arvioimme yöpymispaikaksi Laavuvaaran autiotuvan. Sinne saavuttuamme huomasimme, että tuvan pienet tilat oli jo varattu melko tarkkaan. Nuorgamilainen matkailuyrittäjä oli tuonut joukon sveitsiläisiä retkeilijöitä ja käyneet "taloksi".

Vaihdettuamme kuulumiset poseerasimme sveitsiläisten kameramiehille, päätimme jatkaa Tshaarajärven tuvalle. Aurinko oli vielä korkealla ja koiramme eivät vielä näyttäneet pahemmin väsyneiltä.

Kuitenkin loppumatkan pitkähköt ylämäet veivät mehut niin koirista kuin meistäkin. Kun saimme tuvan näköpiiriin ja laajan houkuttavan järven sen vieressä. emme tunteneet kiusausta kalastamiseen, vaan hoidettuamme koiramme ja itsemme, oikaisimme lämpimälle laverille. Tuvassa majaili jo pari vaeltajaa. He olivat lämmittäneet tuvan ja tuntui todella hyvältä tulla valmiille, kuin kotiin. Olimmehan taivaltaneet likimain 35 kilometrin matkan.

Seuraava aamu valkeni taas yhtä kirkkaana ja aurinkoisena ja matka Pulmangille jatkui. Tsaraoaivin rinteellä tapasimme maakotkapariskunnan ruokailupuuhissa. Porovasa oli joutunut paistiksi. Oliko se menehtynyt vai oliko linnut tappaneet sen, se ei selvinnyt meille. Emme myöskään saaneet kuvia, koska kameramme ei ollut varustettu kaukokuvaukseen. Mahtavia lintuja kumminkin.

Tsuomasjärvestä narrasimme taas keittokalat. Pidimme varan emmekä jakaneet saalistamme koirien kanssa.

Raito kulki Luossajoen vanhan kammin kautta, johon pysähdyimme, koska taivas oli mennyt pilveen ja alkoi sataa vettä, todellakin lämmintä vettä. Ahtauduimme kammiin koko joukolla ja harkitsimme, mitä tehdä? Lämpömittari, joka jostakin syystä kuului varusteisiimme näytti +12 aatetta. Levon ja ruokailun jälkeen tuli päätökseksi lähteä kiireesti paluumatkalle, koska jo tullessamme oli muutamissa purouomissa vesi noussut epäilyttävän korkealle.

Käännöksemme ei suinkaan tapahtunut liian aikaisin, sillä paluumatkamme loppuosa oli todellista tarpomista. Hyvä kun saapasvarret riittivät. Jouduimme monesti ottamaan rinkat reestä selkäämme. sillä ne olisivat varmasti kastuneet. Koirat tulivat urhoollisesti puoliuimasillaan hiihtäjän perässä. Onneksi pilviverho oli poistunut, mutta lämpötila noussut +18 asteeseen ja lumi suli aivan silmissä.

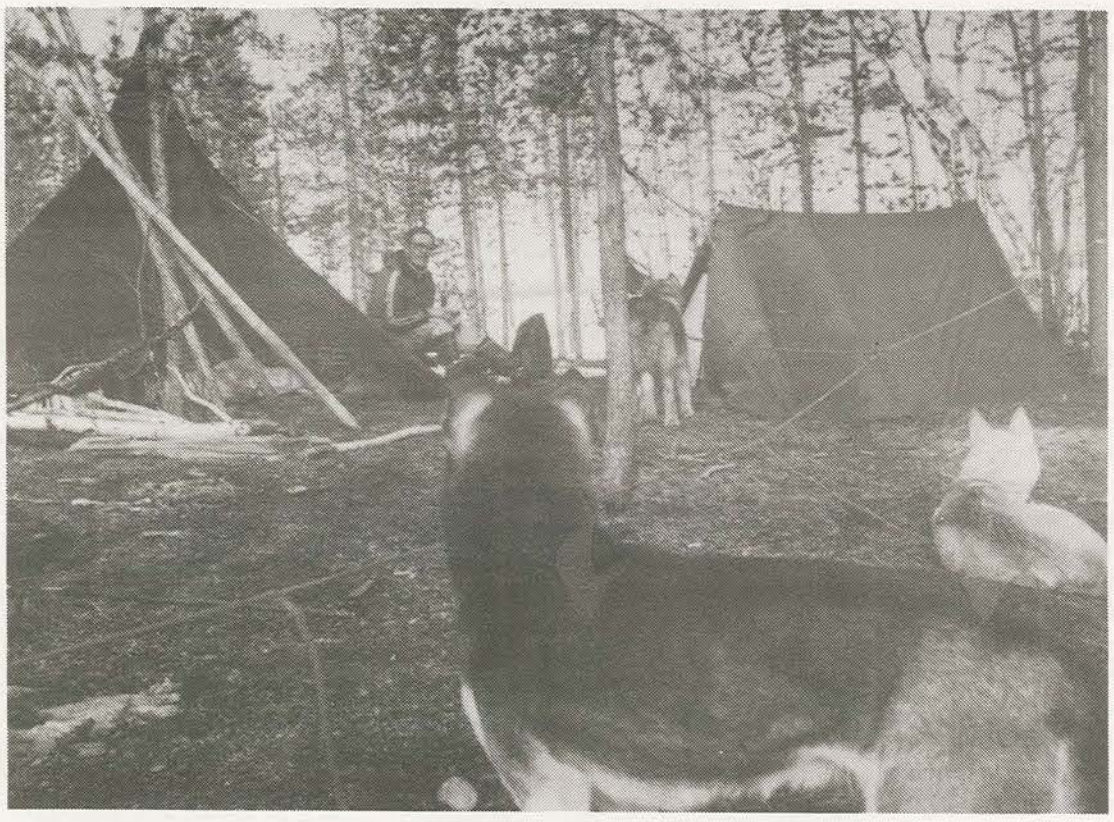
Kun viimein saavuimme Sevetille, leiriydyimme puolikuolleina lähimmälle pälvelle ja nukuimme melkein puoli vuorokautta yhteen menoon. Kevään ensimmäiset joutsenet näimme myös kun ne laskeutuivat lepäämään Sevetin jokisulaan.

Tämän neljän vuorokauden aika, jonka retkemme kesti, oli paljastanut myös Saariselän rinteet melkein paljaiksi ja kurut olivat täynnä vettä. Retkeilyhiihtäjät keräilivät kamojaan ja kiroilivat kehnoja hiihtokelejä, olivathan he maksaneet oleskelustaan koko viikosta.

Lopuksi, mitä opimme tästä?

Tunturit ovat arvaamattomia aina, niin talvella kuin kesälläkin, joten ohjeeksi: Harkiten tuntureille.

Renne Mikkonen

Matkan päätepiste Lepoleiri Sevetillä.

Tunturiladun eläkeläiset Susi-Talaksella

"Täällä ei tarvitse hävetä.
Erämaa otti minut syliinsä,
syksyn kuulaus herkisti mieleni,
leuto tuuli hyväili poskiani,
tunturin ruska suuteli silmiäni
ja taivas kosketti sisintäni.
Olen turvassa."

Juttutulilla puron rannalla. Kuvassa vasemmalta: kirjoittaja Anja, "sulttaani-Veikko", Tyyne, Airi ja Pomppe.

Elokuun viimeisenä lauantai-iltana juna jyskytti kohti pohjoista mukanaan muutama kauan sitten Lapin kutsun ensi kertaa tuntenut vaeltaja.

Kuokten Anjat olivat monista pyynnöistä rohkaistuneina jälleen kutsuneet eläkeläisiä mukaansa. Aikaisemmin olimme eläkeläisten kanssa olleet Susi-Kyrössä ja Kiisalla, nyt oli Talaksen vuoro. Oli tarkoitus tavata vasta Ivalossa, mutta hauskalta tuntui tavata jo junassa, jossa tuttavuutta ehdittiin tehdä vähän vieraantuminen kesken. Eläkeläiselle kyllä lentäminenkin olisi erittäin edullista.

Ivalossa ennen taksin lähtöä Talasjärvelle söimme reilusti. Voimia tarvittiin, sillä monelle koko reissussa pelottavin matka oli edessä. Rinkan saamista perille kolmen kilometrin polkua pitkin ajateltiin sekavin tuntein. Mutta niin siinä vain kävi, että paikalla olleiden Taavitsaisten ystävällisestä rinkkojen soututarjouksesta huolimatta kaikki halusivat kantaa ja saivatkin kamppeensa kämpälle melkein itse.

Noki-Jussa oli tullut jo edellä ja lähtenyt katselemaan ympäristöä meitä muita odotellessaan.

Monelle tämä viikko oli ensimmäinen Susi-Talaksella. Hyvin kotiuduttiin, sauna lämmitettiin ja paikat jaettiin. Jussi vierasti naisvaltaista porukkaa ja saikin nukkua saunalla. Veikosta tuli meidän naisten "Sulttaani", jota nimeä hän kunniakkaasti kantoikin koko ajan.

Emme me ihan kaikki vielä eläkeläisiä olleet. Mukana olivat Pirkko ja Airi, jotka monesti olivat Lapissa liikkuneet, mutta molemmilta puuttui itseluottamus omasta selviytymisestä kartan ja kompassin kanssa. Heidät lähetimme heti ensimmäisenä aamuna vaeltamaan kahdestaan. Tottahan tämä oli ennalta suunniteltua, ettei sitä noin vain ketään korpeen passitettu. Muutaman päivän matkasta tuli heidän kohdallaan todella onnistunut, eikä karhukaan hätyytellyt. Tunturikodon kotimyyräkin antoi nukkua rauhassa. Heidän kohdallaan tarkoitus saavutettiin. Ehkäpä luottamus omiin kykyihin vie heidät yhdessä tai jonkun toisen kanssa uudelleen Lapin maisemiin. Onhan kulkeminen kaksistaan erilaista kuin suuressa porukassa.

Me muut kuitenkin kuljimme porukassa. Lähdimme tyttöjen perässä kohti Sarmitunturin huippua. Polvi-, sydän-, ym vaivoista ei puhuttu, ei myöskään iästä, joka muutamalla on jo kohta 80. Matkalla löytyi sopivia istumakeloja, mustikoita ja hillasoita. Aune ravasi kaikki näkyvät hillasuot niin, että kadotti muistorikkaan, sinisen istuinalustansa. Jos joku sellaisen ihmeen Sarmin rinteiltä löytää, olisi Aune ikionnellinen palautuksesta. Sitä nimittäin haettiinkin pari päivää tuloksetta.

Sarmin huipulle päästiin – ihan jokainen! Aurinkoa ei näkynyt, mutta maisemaa riitti joka puolelle. Kahvihammasta jo alkoi pakottaa, ja alastullessa keitimme tulikahvit pienen puron varressa. Kyllä eväät siinä maistuivatkin.

Hyvästä kunnostamme innostuneina lähdimme seuraavana päivänä yhtä pienemmällä porukalla kohti Kampajärveä. Ei se yksi ollut väsähtänyt, vaan Noki-Jussa lähti "ajamaan tyttöjä takaa" eli kulkemaan pariksi päiväksi tuntureille. Me muut kuljimme jälleen rauhallista tahtia kohti Venäjää. Kampajärven rannalla tulistellessamme vilkuttelimme naapurin livanalle, jonka tähystystorni selvästi näkyi järven takaa Kontostunturilta.

Seuraavana päivänä oli tarkoitus, vain luppoilla, mutta osasikos meidän porukkamme toimettomana olla? Puut saivat kirveestä, kyytiä ja noet hellanlevyistä lähtivät. Puuhaa riitti.

Liikkumaan kuitenkin oltiin tultu ja seuraavina päivinä kävimme Nilijärvillä, joista kaukaisemmalta löytyi Pompen muistojen paikka - kaunis ja voi mikä maisema! Osa porukasta kiipesi Talasvaaralle ihailemaan sieltä maisemia. Osa teki pitkän kävelyn teitä pitkin Kostia Talasvaaran ympäri. Tietä pääse nykyisin aivan Talasvaaran lammelle kämpän viereen asti, ei tosin autolla.

Tällä lenkillä ja jo taksilla tullessamme kauhistelimme, ympäristön hakattuja kivikynnöksiä. Kuinka noin rumaksi kauniit maisemat voidaankaan saada? En ole minäkään koskaan mitään noin tuhotun kamalaa nähnyt. Ei ainakaan meidän eikä vielä seuraavakaan sukupolvi näissä maisemissa kauneutta näe. Näitä hakkuita on paljon, ja ne vain lähestyvät kämppäämme.

Kulkiessamme tulimme toteamaan, ettei matka tapa vaan vauhti. Ei myöskään ikä paina eivätkä sairaudet muistu mieleen. Sopivia istuinkeloja oli tiuhassa ja malttia löytyi. Kukaan ei väsähtänyt. Normaalit väsymykset nukuttiin pois. Iltaisin istuimme muutaman kerran nuotiolla joko lettuja paistellen ja laulellen tai muuten vain muistoja kertoillen. Yhtenä iltana keksimme kertoa toisillemme vanhoista eksymisistä joko Lapissa tai muualla. Samoin kuulimme jännittävistä tilanteista aina karhun vihellyksestä kuusen alla yöpymisiin. Ohessa on erään mukana olleen eksymiskertomus. Runosuonikin pulppusi eräillä, siitä tämän jutun alussa on malli. Nimiään kumpikaan kirjoittaja ei halua julkisuuteen.

Kuulimme myös Tunturiladun historiikkia, jota Anja meille luki ja kuuntelijat höystivät omilla kertomuksillaan itse mukana olleina. Monessa on tämäkin joukko ollut ja paljon yhteistä talkootyötä tehnyt. Kunnioittaa täytyy Veikkoa, Marjattaa, Pomppea, Anjaa ym.

Tulimme ruskaa katsomaan. Sitä näkyi vain vähän. Enemmän sitä oli etelässä myöhemmin. Mutta olihan mustikoita, hillaa ja sieniä kotiinkin vietäväksi. Tärkeintä oli yhdessäolo. Uusia ystäviäkin saatiin. Pitkiksi yksinäisiksi talvi-illoiksi tuli muisteltavaa. Onhan totta, että moni eläkeläinen on yksinäinen. Suurin osa meidänkin joukostamme asuu yksin. Tunturiladun porukassa ei kukaan ole yksin. Sen saimme täälläkin kokea.

Jokaista mukanaollutta muistellen ja kiittäen

Teksti ja kuva:
Anja Selenius
Kuokte

Pieni tarina Lapista

Tapahtui II pääsiäispäivänä 1951

Olin viettänyt viikon tuttujen luona Ivalossa. Loppulomaksi minun piti mennä Suomun Ruoktun kämppään.

Oli sovittu, että tuttavaporukkani tulee minua vastaan ja pari tuttua Ivalosta lähtee saattamaan.

Toinen saattajista sairastui ja lähdin yksin Eskelisellä Tankapirttiin. TVH:n vahti näytti minulle ladun alkupään ja niin lähdin yksin matkaan.

Latu hävisi vähitellen, yritin kompassisuuntaa Kopsuslammelle, upotti ja väsytti. Yht´äkkiä näin Nattaset ihan väärässä suunnassa.

Siinä istuin kannon nokassa. Itkeä tihrusin aikani. Tämäkö on minun loppuni? Sitten yht´äkkiä tajusin, etten minä tähän kuole. Oli kartta, kompassi, repussa ruokaa ja tulitikut. Raahasin itseni tukevan kuusen alle, keräsin havuja, sain irti ison juurakon, tein tulet ja keitin kahvit. Kaivoin esiin kaikki mahdolliset vaatteet ja laitoin monot kuivumaan.

Siinä sitten nukuin makuupussissani jonkinlaisessa horroksessa aamuun. Aamulla sulattelin ruokaa itselleni, mutta ei se maistunut. Annoin ylen.

Oli aika tehdä arviointi. Lähdenkö takaisin omia jälkiä, näkyisikö niitä enää? Silloin kuulin laukauksen. Lähdin sitä kohti ja edessä olikin suksen jälkiä. Kopsuslammen kämppä oli sadan metrin päässä. Kämpässä oli pari miestä. He katsoivat minua kuin aavetta.

Mitään sanomatta jatkoin matkaani Suomun Ruoktun kämpälle. Siellä ei ollut ketään "kotona". Makasin ylälaverilla melkein puolikuolleena, kun porukkani tuli, Jokainen puhui yht´aikaa ja ihmetteli, että miten sulle nyt noin kävi.

Hyvinhän siinä loppujen lopuksi kävi. Omaa suojelusenkeliä kai pitää kiittää.

A.H.

Matka Altain vuoristoon 12.7.–5.8.-93

Hieman kai matkasta kertoa saanhan
matkasta jonka teimme Altain maahan
Oli retkellä Savosta naisia kaksi
vaan Eesti ja Turku panivat paremmaksi
molemmista oli mukana kolme miestä
tässä joukkomme mi kastui sateesta, hiestä.
Siis alkakoon kertomus matkasta tuosta
mi Tallinnasta alkoi Altaihin juosta
Neljä vuorokautta junassa matkasimme
Barnaulista taxin vuokrasimme
Se vei meidät Monserokiin yöksi
vaan seuraava päivä kävi melkoiseksi työksi
kun kuorma-auton lavalla istua koimme
tukiraudoista, penkeistä kiinnipitää voimme
kuljettajamme kurvailivat kuin Keke ikään
ei este heitä pidättänyt mikään
Niin pääsimme sateessa Tjungurin kylään
ja päämme kallistimme uneen syvään.
Alkoi auringonpaisteessa varsinainen patikkataival
kohdallani aika vaival
painoi reppu ja hiki hiersi pintaa
myös jännitys jaksusta painoi rintaa
Kulki polkumme Kucherlajoen rantaa
oli puita ja multaa ei juuri santaa
oli kukkaniittyjä, mansikkamaita
ja ratsulaumoja uljakkaita
yön telttamme täyttivät lampurin pihaa
vaikka haukattukkaan ei sasligin lihaa.
Jatkui aamulla matka edelleen jokivartta
hieman lipsahti sivuun meiltä kartta
liian aikaisin muonaa piilotimme
kun Kucherlinskovjärveä kohti taivalsimme.
Taas yllätti sade ennen iltaa
ei teltoille saatu kuivaa siltaa
kun puron varteen telttamme pystytimme
josta paluumatkalla nousuun kääntyisimme.
Aamu taas kasteisena koitti
aurinko sentään pilvet voitti
kun taivallus jatkui Kucherlinskovjärveä kohti
se vuorten sylissä helmenä hohti
saimme teltat pystyyn juuri ja juuri
kun alkoi taas sadekuuro suuri
se illan mittaan hieman hellitti
ja aurinkokin uudelleen pilkisti
Jäi Nikolai vahdiksi teltoille
kun me muut lähdimme retkelle
Kucherlinskovjärven toiseen päähän
vaan muutoksen aiheutti säähän
sade mi alkoi "liian aikaisin"
kun retkeltä palailimme takaisin
saimme mahdollisuuden saunoa illan myötä
vaikka aiheutti se musakalle työtä
kun järven yli sai meitä soutaa
siten saunan lämpöön meidät noutaa.
Seuraavana päivänä palasimme Kuerlajoen rantaa
puiden yli ja ali täytyi reppu kantaa
ja aloitimme julman nousun kuruun
yöpuulle aina puurajan turuun.
Yhä jatkui matkamme ylöspäin
polkumme varrella kukkaketoja näin
oli kolmessatuhannessa tasainen kukkapeti
se päivätauon viettoon meidät veti
auringossa siestaa pidimme
kameraan kukkia keräsimme
tauon jälkeen vähän vielä nousimme
retken korkeimman pisteen saavutimme
siellä ihailimme maisemien upeutta
Beluhahuipun komeutta
josta, kuten kerrotaan
vireyttä, voimaa saa.
Alkoi jyrkkä alamäki
tarkkana sai olla väki
ettei vyöryä aikaansaanut
sorakuorman alla maannut
viimein kedon saavutimme
siihen teltat pystytimme.
Taas jatkui alaspäin matkamme
kohta Akkemjärven saavutimme
oli telttoja paljon rannalla
tuolla veden tuomalla sannalla
lähtivät Aune, Aleksanteri ja Kullo iltakävelylle
uimaan ja ikijäätikön ylle
toiset telttakylään jäivät
mielissä tulevat vaelluspäivät
tai tutustumaan naapuriin
viehättäviin neitosiin.
Oli vuorossa jäätikkö valloittaa
jäi Nikolai telttoja vahtimaan
Raili ja Esko sairastamaan
kun mahatauti oli iskenyt heihin tuo
mikä vähänväliä juoksutti pusikon luo
oli päivä aurinkoinen ja kuiva
toinen jolloin satanut ei vettä
vaan silti retkeläisten jalat kastuivat
kun jäätikköjärvellä seikkailivat.
Ei valjennut kirkkaana aamunkoi
vaan sateen mukanaan päivä toi
kun lähdimme talsimaan Akkemjoen rantaa
oli pusikkoa, sembramännikköä, santaa
kivikkoa, rinteitä ylös alas
lounastauolla jokainen tulen ääreen halas
purosen ääreen telttamme pystytimme
ja märkiä kamppeita kuivattelimme
Matka jatkui taas alavirtaan
tuli vesi pusikoista ja hiki pintaan
vaan pilvet väistyivät ja kuivuivat vaatteet nuo
kun pääsimme "kääntöpaikan" luo
siitä alkoi nousu Kuzurjakiin
noin puolentoista kilometrin korkeuksiin
sieltä alkoi alamäki perin oiva
välillä jyrkkä, välillä loiva
se jatkui miltein kylään asti
ei enää painanut jalka ei lasti
vaan tielläpä oli poikittain
joukko villien hurjien ratsastajain
haastatteli Nikolai heitä hetken verran
näin pääsimme säikähdyksellä tämän kerran
siitä Kutzerlan kylään hiljalleen astelimme
ja leirialueelle telttoihin asetuimme
täällä pääsimme sitten kylyn maistiin
ja iltamme lopetimme sasligpaistiin.
Ei kuulunut noutajia Manserokista tuolta
siks aamulla vaihdoimme jokirannan puolta
ja sullouduimme linjuriin
perin sillipurkki tunnelmiin.
Sillä Yksoksankylään körötellimme
siellä viisituntisen tauon pidimme
ennenkuin jatkui matkamme
saapuivat tutut poikamme
kuorma-autollaan meitä noutamaan
niinpä lähdimme lavalla·jatkamaan
olivat rinkkamme alla reppuvuoren
pojat laatineet olivat koppiin uuden kuoren
pari kertaa sitä paikkailimme
kun Manserokiin ajelimme
siellä sitten päätimme
huomenna Barnaulin näemme.
Aamulla taas aurinko meidät herätteli
kamppeitansa itsekukin hiljalleen keräeli
Gorno Altaiskissa oli pitkänlainen tauko
kun bensaa tunnin huoltamolla odotteli auto
alkuyöstä sentään pääsimme Barnauliin
siellä majoituimme Siperia hotelliin.
Oli päivä kylmä ja pilvinen
kun tutustuimme Siperian kaupunkiin
kertyi kaduilla kilometrejä jokunen
ja sorruimme pieniin ostoksiin
illan tullen taas junaan majoituimme
niin kotimatkalle suuntasimme
saivat "pojat " aiheen juhlintaan
kun sairastuivat "hotellikuolemaan"
(vaikka vain yhdeksi yöksi hotelliin majoituimme)
Pari päivää kolkuttelimme Moskovaan
jonne jäimme vuorokaudeksi tutustumaan
kiersimme Kremlissä, museoissa
ja Arbat katujen puotiloissa
tuli metrokin tutuksi tullen mennen
kun majapaikkaamme matkustimme
illan tullen taas jatkoimme matkaamme
junalla kohti Tallinnaa.
Paistoi aurinko asemalaituriin
kun takaisin Tallinnaan saavuttiin
tuttuun lastentarhaan täällä majoituimme
ja museoihin kaupunkiin tutustuimme.
Illalla juhlat oli vuorossa
kiitos retkestä kaikui kuorossa.
Oli mukana myös entisiä tuttuja
kuultiin ja kerrottiin juttuja.
On kyselty vieläkö uudestaan
sinne lähtisinkö vaeltamaan
mielenkiintoista siellä kulkea oisi
jos helpommin sinne päästä voisi
syventyä lintuihin kukkasiin
tai geologian ihmeellisyyksiin
ja maisemat nekin houkuttaa
filmiä paljon polttamaan.

Retkitoverit Kiitos retkestä!

Raili

Mitä on tunturilatuhenki

Viime aikoina on monella taholla keskusteltu, mitä on tunturilatu -henki. Login järjestämillä Tunturiladun talvipäivillä asiasta pyydettiin kirjallisia kommentteja ja niistä seuraavassa. Vastauksia palautettiin 18 kpl.

Tunturilatu -henki on:

– toisen ihmisen huomioon ottamista ja erilaisuuden hyväksymistä. Se on luonnosta huolehtimista eikä roskaamista. Tunturilatuhenki on kämppien järjestykseen jättämistä ja iloista mieltä.

– hyviä ja luotettavia kavereita, leikkimieltä.

– etsimisen vaivaa, löytämisen riemua, talkoiden toveruutta, korppujen jakamista kun kairassa kohdataan, saappaitten lainausta, vaelluskilpailuun lähtijälle, laulua aamuyöhön kerran vuodessa, huippujen huikeutta, yhteistä hiljaisuutta, kuusen kumartamista, kapustarinnan haikeaa laulua.

– auttamalla, kertomalla, kaikin tavoin jakamalla yritämme auttaa muita kokemaan samaa, jonka itse koemme tai haluaisimme kokea.

– luottamusta kaiken kattavaa toveruutta sopusoinnussa ystävien ja luonnon omien lakien ehdoilla

– hyvänolon tunnetta, itsensä osittamista.

– fantastinen. Otetaan huomioon lähimmäinen, retkitoveri, luonto ja ajatellaan ja toimitaan em. parhaaksi.

– kaikkensa antaen, mitään pyytämättä.

– soihdun kaltainen, joka valaisee ja lämmittää pimeällä polulla. Tunturilatuhenki elättää ihmistä pitkän aikaa hyvän mielen ansiosta.

– veljeä – siskoa ei jätetä.

– luonnon antama uudistusvoima ihmiselle, joka arvostaa luonnon kauneutta ja joka on valmis rasittamaan itseään kivutakseen tunturin huipulle.

– yhteenkuuluvaisuuden tunne ihmisillä, jotka kulkevat tunturireilla rakastaen luontoa auttaen kanssakulkijoitaan unohtaen tittelit ja rahankuvat.

– suosi suomea.

– "tunturivietin yhteensitomaa sielujen sympatiaa, jota eivät estä ikä, sukupolvi, aviopuoliso, yhteiskunnallinen asema, heimositeet, eivätkä itsekunkin luonteen erikoiskiemurat".

– hyvä ja reipashenkinen.

– sydämellinen, avoin, auttavainen ja iloinen.

– mukavaa yhdessäoloa luonnon helmassa.

– välitöntä, lämminhenkistä toistensa huomioonottamista, mukavaa kanssakäymistä ja talkoohenkeä.

Puheenjohtajamme kuulutti myös tunturilatuhenkiajatuksia viime vuonna tähdenväleissään, mutta vastauksia on tullut vähän.

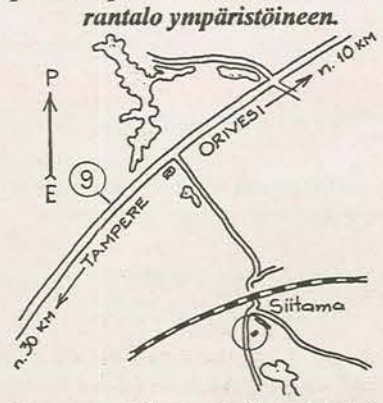
Nyt kun susiuudistus on työn alla, on törmätty useasti teemaan tunturilatuhenki. Sitä ei ole määritelty, mutta jos ajatellaan omaa yhdistystä, niin olen ollut mukana kuvioissa yli kymmenen vuotta ja minulle tunturilatuhenki ei ole selkeä käsite. Onko se vain yhdessäoloa ja talkoita? Vai onko se hyvässä porukassa toteutettua tunturiretkeilyä ja Lappiaiheen parissa toimimista omalla kotiseudulla? Vai mitä se on? Eli yrittäkääpä kiteyttää "tunturilatuhenki" ja laittakaa ajatuksenne paperille ja edelleen lehdessä julkaistavaksi..

Antti Karlin

Tunturiladun XIX Talvipäivät

Tule Tunturiladun XIX Talvipäiville talviseen Pohjois- Hämeeseen 18.-20.2.1994.

Talvipäivien tapahtumapaikkana on Oriveden Siitaman Nuorisoseurantalo ympäristöineen.

Siitaman Nuorisoseurantalossa on tilaa sisämajoitukseen (lattiamajoitus, oma varustus). Voit tulla jo perjantai-illasta klo 17.oo lähtien. Telttapaikat Nuorisoseurantalon kentällä.
Junilla ollaan vastassa sopimuksen mukaan,Tampereella tai Orivedellä. Viitoitus valtatie 9:ltä.

Lauantai 19.2 - *avajaiset / Oriveden kunnan tervehdys*
- *tulokahvit*
- *vaellustapahtuma / nuoriso-ohjelmaa*
- *talvimajoitteiden esittely*
- *iltatapahtuma*

Sunnuntai 20.2. - *aamutapahtuma*
- *TL:n puh.joht. puheenvuoro*
- *viirin lasku/päättäjäiset*

Osallistumismaksu 30 mk sisältää tulokahvit sekä teltta- ja sisämajoituspaikan. Mahdollisuus ostaa edullisesti ruokaa ja kahvia nuorisoseuralaisten pitämästä puffetista. HUOM! Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoita millaista ruokailua tarvitset.

Ilmoittautumiset viimmeistään 14.2.1994 mennessä, Helinä Martikainen puh 931-616 219 tai Pentti Luostarinen puh 931- 3762 358

Tule viihtymään kiireettömässä Hämeessä.

Tervetuloa ***Tunturikerho Kolbma***

Pohjois-Ruotsissa sijaitseva

SAREK in

kansallispuisto muodostaa yhdessä PADJELANTAN ja STORA SJÖFALLETIN kansallispuistojen kanssa Fennoskandian laajimman yhtenäisen erämaa-alueen.

SAREK on myös Pohjolan villeimpiä alueita, sillä sieltä puuttuvat tyystin kulkijaa helpottavat merkatut polut ja autiotuvat. Syvissä laaksoissa virtaavat jäätikkövirrat ovat hankalia ylittää ja runsaat sateet koettelevat vaeltajan taitoja.

Sarekin yli 200 huippua, joista kahdeksan kohoaa yli 2000:n metrin, sekä lukemattomat jäätiköt, muodostavat kuitenkin maailman johon kokeneen kulkijan on tutustuttava, ihastuakseen siihen loppuiäkseen.

Tule tunturikerho LOGIN mukana vaellukselle SAREKIIN !

Lähtö Turusta lauantai-iltana 16.7.94
Paluu Turkuun keskiviikkoaamuna 27.7.94

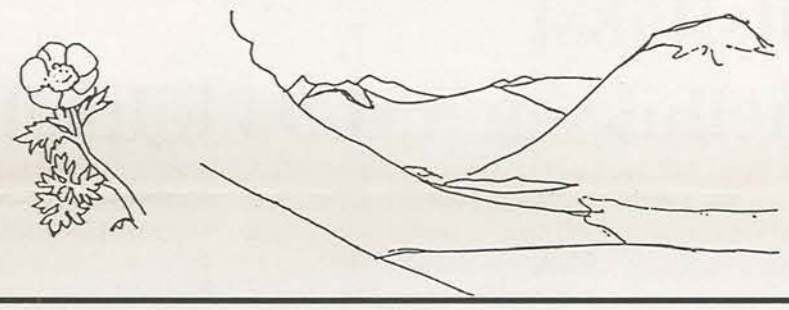
Matkustamme junalla makuuvaunussa Kemiin. Aamulla nousemme tilausbussiin ja jatkamme Sarekin pohjoisreunalle Ritsemiin, Akka -tunturin juurelle. Alustavien laskelmien mukaan (30 osallistujaa) matkakustannukset ovat noin 800 mk.

Vaellus suoritetaan pienemmissä ryhmissä ja reitinvalinnat tehdään ryhmien toivomusten mukaan.

Paikkoja on rajoitetusti, ja ne täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut:
Ari Linkolehto puh. 921-2318 717/työ
921-390 548/koti
Paavo Kramsu puh. 921-366 457/koti

TERVETULOA MUKAAN !

Tärkeää kämppäasiaa

Kämpät ovat Tunturiladun omaisuutta ja täten toivotaan, että jokainen kämpilläkävijä kulkisi ja toimisi ohjeiden mukaisesti. Kämppäsäännöt löytyvät mm. Tunturilatu -julkaisusta ja myös kämpistä. Seuraavassa muutamia tärkeitä asioita.

Ulkopuoliset ovat käyttäneet Susikyrön pysäköintipaikkaa. Asian estämiseksi johtokunnassa on mietitty erilaisia vaihtoehtoja ja päädytty seuraavaan: Susikyrön kämppiin toimitetaan laminoituja "parkkikortteja". Jokaisen tunturilatulaisen, joka jättää autonsa pysäköintipaikalle, on asetettava kortti autoonsa näkyvästi esille. "Parkkikortti" on muistettava palauttaa kämppään ennen poislähtöä.

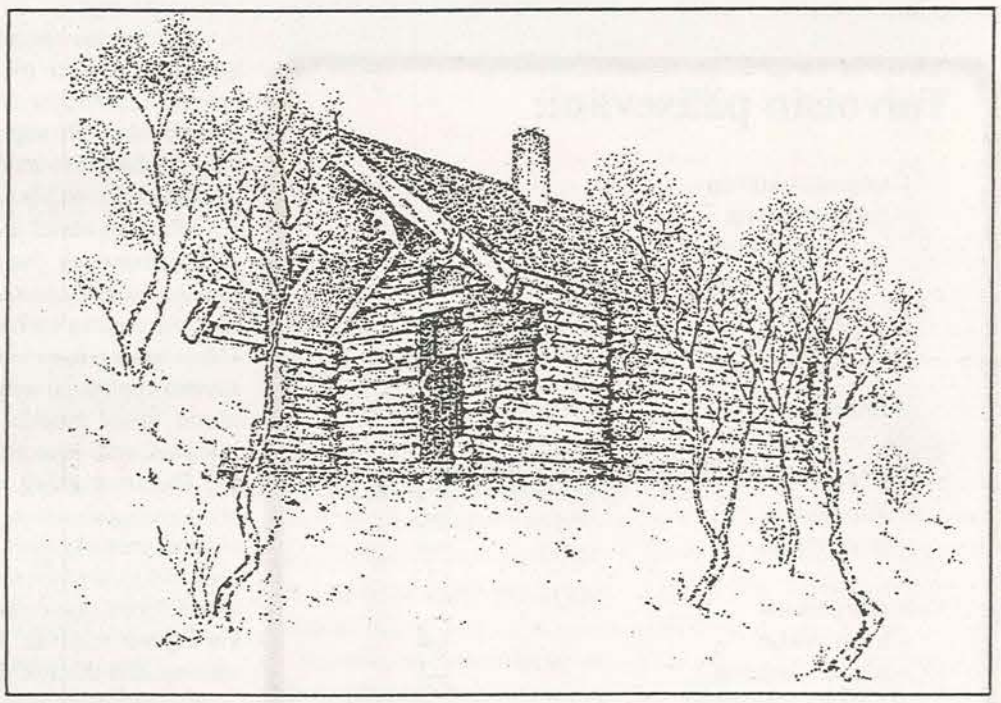
Tunturilatu on maksanut Enontekiön kunnalle jätteenkäsittelymaksun, joka oikeuttaa käyttämään kaatopaikkaa. Kaikki palamaton ja maatumaton jäte on laitettava PuuCee:n lähistöllä sille osoitettuun paikkaan jätesäkkiin.

Susikyrön tie pidetään aurattuna hiihtokauden ajan.

Johtokunta suosittaa, että Susikyrön isoa kämppää ei käytetä 1.10. - 15.3. välisenä aikana, jotta polttopuuta ei kuluisi turhaan. Sääntönä on, että uudet kämpät täytetään ensin ja vasta sen jälkeen iso kämppä. Isot ryhmät (yli 12 henkeä) voivat käyttää isoa kämppää.

Susi-Kiisalla on ollut pulaa polttopuusta. Puuta toimitetaan sinne, mutta kämpälle menijöitä kehoitetaan mahdollisuuksien mukaan viemään polttopuuta mukanaan.

JOHTOKUNTA

KÄMPPÄKORTTEJA MYYTÄVÄNÄ

Tunturiladun kämpistä tehtyjä kortteja on myytävänä hintaan 1,50 mk/kpl. Sadan erissä a' 1 mk. Korttien aiheina ovat Kyrö, Kiisa ja Talas. Kortit on piirtänyt Pentti Luostarinen. Tilaukset Oili Virtaselta (yhteystiedot ks. sivu 2).

Ps. Myös muutama Eräretkeilyn perustietoja -kirja on myytävänä.

KOKOUSKUTSU

TUNTURILATU ry:n kevätkokous pidetään lauantaina 7.5.1994 klo 13.30 Helsingissä Kampin palvelukeskuksessa, osoite Salomonkatu 21 B.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n kevätkokoukselle määräämät asiat.

Tunturisusijärjestelmän sääntömuutosasiasta päättäminen.

Tervetuloa !

JOHTOKUNTA

Kokouskahvit kello 13.00 alkaen ja kahvittelun onnistumisen vuoksi olisi toivottavaa saada ilmoittautumiset osallistumisesta; Marita Maula, p. 90 - 743246 tai Oili Virtanen, p. 90 - 891732.

TERVETULOA ULKO-TAMMION RETKELLE

20. - 22.5.1994

LÄHTÖ KARHULASTA 20.5. KLO 20 JA PALUU 22.5. NOIN KLO 17.

Ilmoittautumiset mieluummin kirjallisesti: Sirkku Kanervio, Äijänkatu 4 A 6, 48700 Kyminlina. Puhelimitsekin voi yrittää tavoittaa p. 952 - 64950.

Järjestäjänä Kuovza

RAATTAMAN LOMAMÖKIT

Kahdeksan hengen mökkejä, myös ryhmille. 800 metriä Raattaman kaupalta (ruokailumahdollisuus) Pallaksen tietä. Sähkölämmitys, myös saunoissa. Täyd. keittiövarustus. Auki ympäri vuoden. Hoidetut ladut tunturiin. Hinta 75 mk/hlö + lakanat.
Salme Kelottijärvi, puh. 9696-7367.

TOIMINTAMUISTIO

***** 1994 *****

22.1.	Koulutustilaisuus kerhojen toimihenkilöille sekä tiedotustilaisuus kerhojenkoulutusyhdyshenkilöille
18. - 20.2.	Tunturiladun talvipäivät Orivedellä KOLBMAn isännöimänä (ks. eri ilmoitus)
9. - 16.4.	OVTSIN kerhoviikko Susi-Kiisalla
16. - 23.4.	OKTAN kerhoviikko Susi-Kiisalla
7.5.	Kevätkokous Kampin palvelutalossa Helsingissä (ks. eri ilmoitus)
14.5.	Kustavin luontoretki Iniön - Kustavin saaristoon (ks. eri ilmoitus)
28. - 29.5.	Ulko-Tammion retki KUOVZAn järjestämänä (ks. eri ilmoitus)
1. - 3.7.	Suomen Ladun leiripäivät
3. - 10.7.	Polttopuu- ja tervanpolttotalkoot Susikyrössä
12. - 14.8.	Kesäpäivät ALPPAKSEN isännöimänä (ks. eri ilmoitus)
31.8.	**Susianomusten viimeinen jättöpäivä susivaliokunnalle**
29.8 - 5.9.	Erävaelluksen SM-kisojen järjestelytalkoot Lapissa (ks. eri ilmoitus)
1. - 4.9.	Erävaelluksen SM-kisat Lapissa TUNTURILADUN isännöimänä.
15. - 16.10.	Syyskokous ja susivihkiäiset KAVTSIN isännöimänä

Kesäpäivät -94 EVOLLA

Tapahtuma-aika: 12 - 14. 8.1994
Paikka: Pitkänniemen leirialue, Evon virkistysmetsä, Lammi
Ohjelmassa: Reipasta ulkoilmaelämää hyvässä seurassa.
Ilvespolku-Luontoretki-Virkistyskalastus-Tutustumiskäyntejä-Iltanuotio-Telttasauna-ym.
Varaa aikaa päivyristäsi.

Tervetuloa !

Tunturikerho ALPPAS

Toimitsijaksi Erävaelluksen SM-94 kilpailuun

Tunturilatu ry järjestää Erävaelluksen SM-kilpailun 1.-4.9.1994 jossakin napapiirin "paremmalla" (-pohjois-) puolella. Toisaalla tässä lehdessä kerrotaan enemmän kilpailusta ja sen järjestelyistä.

Järjestelytehtäviin tarvitaan runsaasti innokkaita latulaisia. Tiedossa on paljon mielenkiintoista tehtävää syksyisessä toivottavasti ruskan värittämässä Lapissa. Matkoja Tunturilatu ei pysty kustantamaan mutta ruokahuolto pelaa.

Pääosa toimitsijoista tulee asumaan omassa leirissä maastossa. Osa rastitoimitsijoista joutuu kävelemään kohtalaisia matkoja rasteille ja mahdollisesti yöpymään siellä.

Järjestelyjen tässä vaiheessa keräämme tietoa toimitsijaksi haluavista, jotta pystyisimme löytämään jokaiselle sopivan tehtävän. Pyydämme sinua täyttämään tämän lomakkeen ja palauttamaan sen alla mainittuun osoitteeseen mahdollisimman pian. Palauta lomake vaikka olisitkin ilmoittautunut omassa kerhossasi. Mikäli et halua leikata lehteäsi, voit käyttää kopiota tai toimittaa vastaavat tiedot muulla paperilla. Luonnollisesti näin aikaisin tehdyn ilmoittautumisen ei tarvitse olla lopullisesti sitova. Kokemus aikaisemmista kisoista ei ole tarpeen vaikka sitä kysymmekin - se vain helpottaa valitsemaan kullekin sopivat tehtävät. Voit rastia useampiakin tehtäväryhmiä.

Toivottavasti mahdollisimman moni järjestää lomansa siten että pystyy olemaan paikalla koko kisaviikon (28.8.-4.9.) mutta myös lyhyempi osallistuminen on tervetullut.

Runsasta osallistumista toivoo
Valmisteleva työryhmä

Palautus:
Oili Virtanen
Laajavuorenrinne 3 A 7
01620 VANTAA
puh. 90-891 732

Toivoisin pääseväni:

- toimistotehtäviin ❑
- huoltotehtäviin
  - muonitus ❑
  - rakentelut ❑
  - kulj etus ❑
  - viestitys ❑
- rastitoimitsijaksi ❑

Olen aikaisemmin osallistunut erävaelluskilpailuihin
- kilpailijana ❑
- toimitsijana ❑

Voin olla paikalla
- koko viikon ❑
- torstai - lauantai ❑
- torstai - sunnuntai ❑
- jokin muu aika, mikä ❑

Seuraaville riveille voit kirjoittaa mikäli työ- tai harrastusosaamisesi perusteella tunnet, että voit olla avuksi jollakin muulla tavalla (esim tiedotus, rastitehtävien laadinta, tms.) tai mikäli sinulla on muita toivomuksia.

_____

_____

Ilmoittautujan nimi:

Osoite: _____

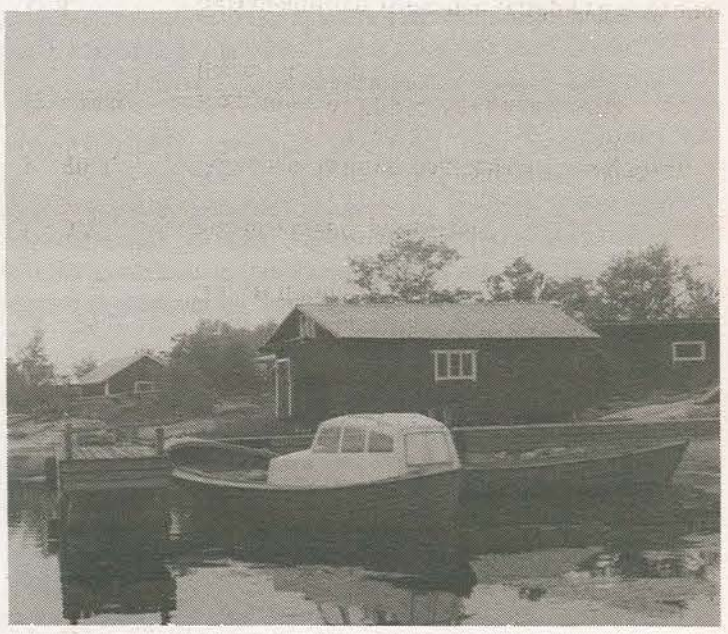
Puhelin: _____

Tunturilatu -lehden aineistopäivät 1994

Aineiston vuoden 1994 lehtiin on oltava perillä seuraavasti:

2/1994 30.04.1994
3/1994 31.08.1994

Aineisto lähetetään osoitteella: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki

X SAARISTO-RETKI KUSTAVIN SAARISTOON

Historian saattelemana järjestetään 10. saaristoretki Iniön–Kustavin saaristoon la 14. 5. Lähtö Kustavin Parattulasta klo 7.00 m/s Eufrosynellä ja paluu rantaan noin klo 18. Retken hinta 70 mk (lapset alle 12 v. 30 mk) ja matkalle otetaan 45 ensin ilmoittautunutta.

Ilmoittautumiset 30.4.1994 mennessä, p. 922-34418 (1.3.alk. 841 4418)/Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki.